

C:\Users\Plazma\Desktop\Knhy.pdf\J_P_GAREN-Mark_Stone_53_-_Zahadne_lovkyne.pdb

PDB Name: J_P_GAREN-Mark_Stone_53_-_Zahad

Creator ID: REAd

PDB Type: TEXt

Version: 0

Unique ID Seed: 0

Creation Date: 16.8.1973

Modification Date: 16.8.1973

Last Backup Date: 1.1.1970

Modification Number: 0

JEAN-PIERRE GAREN
MARK
STONE

ZÁHADNĚ
LOVKYNĚ

1

M'La si zlehounka přejela rukama po zakulaceném bříšku, přesně na tom místě, kde cítila kopat děťátko, které se mělo již brzy narodit. Přála si, aby to byl chlapeček. Jejího druha Xala by to jistě potěšilo. S Waptem děti mít nemohla.

Ale potom osadu přepadly lovkyně a Wapt zmizel stejně jako řada dalších mužů. Skoro rok žila mezi stařenami a vdovami, než o ni projevil zájem Xal. Popadl ji za vlasy a odtáhl si ji do své chýše, jak si to žádaly dobré mravy.

Xal přijal do své chýše samozřejmě i Tora. Aby ne, když je sám tak veliký lovec a má právo na největší díl skoleného zvířete!

Tor! M'La doufala, že se mu Xalův syn bude podobat.

Pohlédla na sluncem zalité prostranství mezi chýšemi. Uprostřed ještě doutnalo ohniště. Brzy bude třeba rozdělat oheň. Muži se co nevidět vrátí z lovu a třeba něco přinesou. Navíc plameny v noci zahánějí

šelmy, které se v poslední době dost rozmnožily. Oheň byl tím nejvzácnějším majetkem osady a nesměl nikdy vyhasnout, protože jinak by ho opět museli ukrást bohu Hory, jehož hněv je překrutný.

M'La se dívala na nahé děti různého věku, jak se perou o kost, na níž zůstaly ještě zbytky masa.

Tor si hrál trochu stranou u lesa, sám jako vždycky. Bylo mu dvanáct, podobal se ostatním chlapcům svého věku, byl však štíhlejší.

Před protější chýší seděl vychrtlý bělovlasý šaman Wex a snil. Byl nejstarší z celé osady a byl její živou pamětí. Znal modlitby na usmíření bohů a byliny, které přinášely úlevu v horečkách. A když došlo k nějaké hádce, každý se podřídil jeho rozhodnutí.

M'La přenesla svou pozornost opět na Tora a vzpomínala.

Před dvanácti lety stála osada víc na západ, na úbočí Hory. Jednoho dne se bůh Hory rozhněval. Země se chvěla, vzduchem létaly ohromné balvany a z vrcholu Hory stékal ohnivý potok.

Prchli před božím hněvem a vše zanechali na místě. Nakonec se usadili na této mýtině. Bohužel přišli o oheň a první noci byly zlé. Lovci se střídali na stráži a odháněli šelmy, zvláště hrozné gritexy, jakési pantery s modrou srstí, kteří se prudce vrhali na kořist a nikdy ji neminuli.

Hněv boha Hory se utišil a část osady se vrátila, lidé doufali, že najdou oheň.

Před sopkou se tyčil nevysoký kopec zarostlý křovím. A v té chvíli M'La, která nesla koš na oheň, spatřila v křoví děcko. Bylo nahé a mohlo mu být teprve pár dní. Dlouho se nerozpakovala a ujala se jej. Lovci proti tomu nic nenamítali, neboť rozhněvaná Hora zabila i hodně dětí. Navíc měli dobrou náladu, protože brzy našli uhlíky a mohli se hned vrátit do nové osady.

M'La se o děcko strachovala, protože neměla mléko. A tak mu předžvýkávala potravu. Chlapci to zřejmě svědčilo, rostl jako z vody a na svůj věk byl statný. Nikdy neměl horečku, nikdy nebyl nemocný a všechny rány se mu rychle hojily.

Trhla sebou.

Tor totiž najednou vykřikl a prudce kopal levou nohou. M'La spatřila dlouhého černého hada. Chlapec jej odkopl, had dopadl o kus dál a rychle se odplazil.

"Ribak!" vykřikla. "Tora uštkl ribak!"

Rozběhla se k synovi a šaman za ní.

Tor se díval, jak mu černá noha. Když ho had uštkl, pocítil prudkou bolest, potom jako by mu cosi cvaklo v hlavě a bolest se rázem ztratila. Sledoval, jak mu černají prsty, nárt, kotník... Napadlo ho, že asi umře. Ale co je to smrt? Loni se totéž stalo jinému chlapci. Zčernal a skácel se. Druhý den ho lovci uložili v jeskyni mrtvých, kam jednoho dne přijde každý.

Slyšel, jak vedle něj nařiká matka.

"Wexi, prosím tě, udělej něco. Uzdrav ho!" naléhala na šamana.

Stařec potřásl hlavou a něžně k sobě mladou ženu přivinul, aby neviděla, jak jí umírá syn.

Bylo mu smutno, protože ze všech dětí v osadě měl Tora nejradši. Byl živější, otevřenější než ostatní, o všechno se zajímal. Uvažoval o tom, že ho vezme do učení... Ale bohužel - bohové rozhodli jinak a poslali ribaka.

Vtom si všiml, že chlapcova noha sice zčernala až nad koleno, ale černání jako by se zpomalovalo.

Nejdřív si myslel, že se mu to zdá. Zamžikal. Zavřel oči. A když je opět otevřel, musel uznat, že tomu tak skutečně je. Černé zbarvení se zastavilo v půli stehna, postoupilo o prst, ustoupilo, zase postoupilo. Jako by v chlapci cosi urputně bojovalo s jedem.

Uplynulo několik minut ve stísněném tichu. Potom začala černá barva ustupovat, až nakonec zcela zmizela. M'La mu vzlykala na hrudi.

"Už je po všem?" zašeptala.

Šaman ji lehce odstrčil a sklonil se ke stále nehybnému Torovi. "Chlapče, bolí tě to?"

Tor se usmál a zavrtěl hlavou. "Mám hlad."

Wex se rozesmál.

"Skoč si ke mně. U vchodu visí kus masa. Po takovém boji si ho zasloužíš."

Chlapec odběhl, jako by se nic nestalo.

"Jak je to možné?" vydechla M'La.

"Tor rychle zareagoval - jako vždycky," zabručel šaman. "Had mu třeba nestačil vstříknout jed, anebo to

byl už starý had a neměl jed."

2

Svívalo. Kolem statného svalnatého náčelníka Cnexe stála asi dvacítko lovců. Cnex nosil kožešinovou suknici na důkaz toho, že úspěšně bojoval s gritexem. Ostatní byli jen spoře oděni do kůží xantil, zvířat připomínajících pozemské antilopy. Jejich jedinou zbraní byly těžké dřevěné kyje vytvrzené ohněm. Ženy se na hlouček mlčky dívaly. Před každým lovem se strchovaly, že své druhy už nikdy nespatří, protože xantily měly ostré rohy a gritexové v tomto ročním období nerozlišovali mezi zvířeti a lidmi. Starší chlapci snili o chvíli, kdy je po bolestivých a krvavých zkouškách konečně přijmou mezi lovce a od té chvíle budou dostávat maso jako první. Neboť takový byl zákon. Nejdříve jí ten silnější. Jedinou starostí každého člena kmene bylo dosyta se najíst.

Cnex zvedl kyj a lovci ho mlčky následovali. Vedl je k řece, která tekla o dva kilometry dál.

Náhle se zastavil a na jeho zarostlé tváři se objevil úsměv. Před nimi se páslo asi deset xantil.

Ujistil se, že vítr vane z dobrého směru, a dal lovcům znamení, aby se rozdělili na dvě skupiny a stádo obklíčilo. Netrpělivě čekal, až muži zaujmou postavení, potom vykročil. Nyní začínala ta nejnebezpečnější část lovu. Jakmile zvířata zjistila, že jsou obklíčena, zaútočila. Byly to nádherné kusy, v kohoutku měřily metr padesát a vážily nejméně sto kilogramů. Lovec musel vždy na poslední chvíli uskočit a udeřit dostatečně silně, aby jim srazil vaz. Potom zvíře odvedl do osady. Ženy u řeky nasbíraly dlouhé škeble a nabrousily je o kameny. Jimi pak muži kořist rozčtvrtili. Potřebovali na to desítky škeblí.

Náhle se jeden lovec napřímil. "Lovkyně! Lovkyně!" vykřikl a ukázal za řeku.

Na obzoru se ukázaly čtyři postavy. Byly to velké, mladé a štíhlé ženy. Na světlých vlasech měly podivné kovové přílby a na těle jen krátké bílé košilky a polovysoké boty. Za koženými opasky měly zastrčené dlouhé nože. V ruce držely podivný černý nástroj, z něhož vyčnívala dlouhá, tenká, černá trubka.

Muži propadli panice. Rozprchlí se na všechny strany a o xantily se už nestarali.

Xal se hnál přímo do osady, aby varoval ostatní a hlavně aby ochránil M'Lu, která měla za pár dní родit.

"Lovkyně!" vykřikl a sotva popadal dech. "Za řekou!" Osada zanaříkala. Xal popadl M'Lu za loket, táhl ji za sebou a volal na Tora:

"Utíkáme k Hoře!"

Chlapec ihned poslechl. Sice neměl ani tušení, kdo to jsou ty lovkyně, avšak dobře věděl, jak jsou nebezpečné. Před třemi lety vypukl podobný poplach a tehdy utekl s M'Lou do lesa. Když se večer vrátili do osady, otec Wapt tam už nebyl a s ním chybělo i několik dalších lovců.

Uháněl, co mohl, a předběhl Xala. Po dvaceti minutách zoufalého běhu zpomalil. Za ním Xal povzbuzoval M'Lu, které už docházel dech.

A v tom okamžiku, stejně jako předtím, když ho uštkl had, mu opět jakoby cvaklo v hlavě. Bolest v hrudi rázem zmizela a do údů se mu opět vlévala síla. Znovu se rozběhl.

Jasně slyšel matčino supění a o kousek dál výkřiky v jakési neznámé řeči.

M'La se skácela a držela se za břicho.

"Utíkej, Xale! Nech mě tady. Jenom tě zdržuju!"

Lovec ji chtěl zvednout. Ale bylo příliš pozdě. Doběhly k nim čtyři ženy v bílém.

Xal zaryčel vzteky, zvedl kyj a vrhl se na ně.

Lovkyně se zastavily. Když byl Xal od nich necelých dvacet kroků, jedna zvedla onen podivný nástroj.

Tor jasně slyšel tiché hvízdnutí. Xal ztuhl, chvíli vrávoral a nakonec padl obličejem k zemi. Lovkyně k němu přistoupila a začala mu svazovat ruce a nohy.

"Utíkej, chlapecu, utíkej, schovej se někde, no tak, dělej," zašeptala Torovi M'La.

Chlapec měl oči plné slz. Uběhl ještě sto metrů, potom překonal strach, oklikou se vrátil a z křoví sledoval, co se bude dít.

Jedna lovkyně z opasku sejmula černou krabičku a promluvila do ní:

"Tady skupina Gama. Dostaly jsme pěkný kousek."

Jakýsi hlas z krabičky odpověděl:

"Zaměřila jsem vás. Posílám trans. Vraťte se na shromaždiště."

Tři lovkyně se už měly k odchodu, ale čtvrtá je zastavila.

"Podíváme se, co to tamhle leží. Mám pocit, že je to žena."

Brzy obstoupily M'Lu, která ležela na zádech, rukama si svírala břicho a sténala.

"To je ale hnus," řekla první lovkyně. "Jen se podívejte, co muži na téhle planetě ještě dělají ženám!"

"Už dávno jim to umíme oplatit," poznamenala druhá. "Pojď, jinak přijdeme na shromaždiště pozdě."

První lovkyně, statná a kyprá plavovláska, zavrtěla hlavou.

Jděte napřed. Jsem rychlejší než vy a snadno vás doženu. Chci se ještě chvíli dívat na tohle hnusné divadlo."

Tři lovkyně odešly a čtvrtá se jako fascinovaná dívala na M' Lu.

M'La pravidelně sténala a hekala. Vtom se napnula v křeči a mezi jejíma nohama se ukázala dětská hlavička.

Lovkyně se k ní sklonila.

"Něco tak hrozného nedovolím," vykřikla a vytáhla dýku.

Dvakrát ji vrazila M'Le do hrudi, prořízla krček novorozenci a potom se zvolna narovнала.

Tor se neubráníl výkřiku.

Lovkyně se neuvěřitelně rychle otočila, vrhla se za zvukem a už stála před ním s napřaženou dýkou.

Chvíli se na něj dívala a potom se její rty roztáhly do krutého úsměvu.

"Malý samec," řekla opovržlivě. "I ty budeš jednou dělat takové ohavnosti. Lepší je šelmu zabít, dřív než jí narostou drápy."

Tor ve zlomku vteřiny postřehl dýku. Prudce zvedl paži a popadl lovkyni za zápěstí.

Ta se jen rozesmála. Co si ten skrček myslí! Vždy ona už léta poráží všechny soupeřky. Na tenhle lov ji císařovna poslala za odměnu, že zvítězila v tolika přeborech.

Ale pak se zamračila. Něco nehrálo. Náhle nemohla hnout paží. Připadalo jí, že jí zápěstí svírají kovové kleště. Potom nastoupila bolest, prudká, stálá, nesnesitelná, vystřelující do ramene. Upustila dýku.

Celá zmatená se podívala na chlapce. Ve tváři se mu nahnul ani sval. Pouze oči mu podivně žhnuly.

Ještě jednou se pokoušela vymanit, ale marně. Chtěla řvát bolestí, když stisk náhle povolil. Hned nato ji ten hošík udeřil malíkovou hranou do hrtanu.

Popadla se za hrdlo, nemohla dýchat, klesla na kolena. Ještě viděla, jak se jí nad hlavou zvedá ruka.

Suché prasknutí za krkem už ani neslyšela. Zemřela dřív, než se její obličej zaryl do země.

Tor nad ní chvíli stál a díval se na to obrovské tělo. Nechápal, co se to stalo. Nechápal, jak dokázal jednat tak rychle a přesně.

Černá krabička promluvila a Tor se lekl.

"Gamo jedna, proč jste se opozdila? Gamo jedna, odpovězte."

Tor té podivné zpěvavé řeči nerozuměl, ale pochopil, že mu hrozí nebezpečí. Sebral dlouhý nůž a utekl.

Na chvíli se ještě zastavil nad M'Lou. Nechtěl ji tam tak zanechat. O kus dál však zapraskaly větve. To se určitě vracejí lovkyně!

Popadl vak, který M'La upustila, a utkal dál k Hoře.

3

"Gama tři kontrolnímu stanovišti," řekla lovkyně. "Našly jsme Gamu jedna. Je mrtvá. Má zlomený vaz a zlomená zápěstí. Navíc jí chybí nůž."

"Překvapil ji nějaký samec. Dávejte si pozor, já toho útočníka zatím najdu."

Uplynulo několik minut. Lovkyně s rukou na zbraních nehnutě pozorovaly křoviny.

"Zachytila jsem jen slabou ozvěnu ve směru k sopce," ozvalo se z vysílačky.

"Že by to byl on?" podivila se Gama tři.

"Petrně, ale je to nějaká malá bytost. Možná že ta vulkanická hornina ruší detektory."

"Podíváme se tam."

"Buďte opatrné a zůstaňte se mnou ve spojení. Je to náš první smrt'ák skoro za dvacet let!"

"Rozumím. Ale nemyslete si, že se lekne nějakého samce. Brzo ho dostaneme a smrt naší přítelkyně si krutě odpyká.

"Pokud možno ho dostaňte živého," odpověděl suše hlas z vysílačky. "Vyřídíme to na základně v přítomnosti všech. A nezapomeňte, že jste se neměly rozdělovat. To byla chyba. Gama jedna neměla

nikdy zůstat sama. Kvůli tomu přece lovíte ve skupinách."

Gama tři dala raději znamení k odchodu, tahle konverzace jí rozhodně nebyla příjemná, a lovkyně odklusaly.

Běžely už hodinu a stále nic. Třebaže byly trénované, začínala se na nich projevovat únava. Košile jim promáčel pot.

"To není možné," zavrčela Gama tři a zastavila se. "Jako bychom běžely za bludičkou."

"Ozvěna je pořád před vámi, asi tisíc metrů. Musel se dostat na tu mohylu, nebo co to je, před sopkou.

Pospěšte si, podle mě jsou tam nějaké jeskyně, mohly bychom ho ztratit."

Lovkyně se znovu rozběhly. Když dorazily ke kopci, Gama tři navázala spojení.

"Kde je?"

"Šplhá nahoru."

"Žádám o svolení, abychom se mohly rozdělit. Gama dva to oběhne zleva a Gama čtyři zprava. Takže je úplně jedno, jakým směrem utíká, dostaneme ho."

Po chvíli váhání hlas odpověděl: "Souhlasím, ale udržujte spojení."

Lovkyně se vrhly ke kopci. Svah přinutil Gamu tři zpomalit.

"Ztratily jsme kontakt s kořistí, zdá se, že neutíká," ozvalo se ve vysílačce. "Asi se skrývá někde v křoví.

Postupujte pomalu, kdyby se pohnula, dáme vám vědět."

Gama tři se prodírala keři. Vtom necelých sto metrů před sebou zpozorovala pod obrovským balvanem jakýsi stín. Rozběhla se a vítězoslavně vykřikla.

A najednou měla pocit, že narazila do neviditelné zdi a jakási mocná síla ji táhne dozadu. Pokoušela se jí vzdorovat, leč marně. Neznámá síla jí mrštila o zem.

Asi za půl hodiny ji družky našly mrtvou. Rozrazila si hlavu o kámen.

"Nehýbejte se z místa," nařizoval hlas z vysílačky. "Vyzvedne vás trans."

Za necelých deset minut před nimi přistála velká průhledná koule.

"Nastupte si," řekla žena, která seděla u řízení.

"Ještě jsme ho přece nedostaly," protestovaly obě lovkyně.

"Dva smrtáky v jednom dni bohatě stačí. Detektor se navíc porouchal, takže lov skončil."

Přenesly tělo družky do transu a hned se vznesly.

Když Tor doběhl pod kopec, na okamžik se zastavil. Ještě nikdy se neodvážil sám tak daleko od osady. Zbystřený sluch mu umožňoval slyšet hluk, který vydávaly lovkyně běžící daleko za ním. Momentálně necítil žádnou únavu, ale s obavou očekával, kdy se dostaví.

"Bože Hory," modlil se, "ochraňuj mě!"

Potom začal stoupat na kopec, protože se domníval, že je to nejkratší cesta, jak se dostat k Hoře. V půlce svahu se náhle zastavil. Neodolatelně jej přitahoval jeden balvan.

Zalezl pod něj a nehýbal se. Měl pocit, že mu v hlavě podivně hučí, a potom ho přepadla sladká únava. Lhostejně sledoval, jak se k němu lovkyně blíží, jak ustupuje, padá...

"Nesmím usnout," mumlal si. Ale spánek ho přece jen zdolal.

4

Když se vzbudil, slunce už stoupalo nad obzorem. Hlavu měl jako střep. Zvolna se mu navracely vzpomínky na včerejšek.

"M'Lo," vzlykl, "kde jsi?"

Rázem se probral a uvědomil si svou situaci. Zůstal teď úplně sám. Aby přežil, musí se co nejdřív dostat do osady. Vzpomněl si na lovkyně a propadl panice, ale vzápětí si uvědomil, že podle vyprávění starců se ztrácejí stejně náhle, jako se ukázaly.

Dost ho překvapilo, že necítí hlad ani žízeň, třebaže už celý předešlý den nic nejedl. Navíc ho nebolely svaly, jakkoli je včera namáhal.

Protáhl se a všiml si červené skvrnky v ohbí loktu. Zřejmě ho bodl nějaký hmyz.

Už chtěl odejít, ale vtom se vedle v houští cosi pohnulo. Pevně sevřel v ruce dýku a opatrně se přiblížil, ale pak se rozesmál, když spatřil, že se tam do spleti lián chytil králik.

Jako správný lovec, který ví, že nikdy nemá odmítat nabízenou potravu, králíka usmrtil a začal ho vyprošťovat z té spleti. Trochu ho překvapilo, když viděl, jak zvláště se mu liány omotaly kolem krku. Sejmul smyčku a prohlížel si ji. Zjistil, že liána je pevná a pružná a že se dá stáhnout i roztáhnout. Zkusil udělat podobný uzel a po několika pokusech se mu to podařilo. Ještě několikrát uzel uvázal, aby ho nezapomněl. Ted' už jen stačí, aby takové liány naličil u králíčích nor, kterých je všude habaděj... Vyvrhl králíka a stáhl ho. S dýku to šlo mnohem lépe než se škeblí. Rád by si ho byl udělal, ale neměl oheň.

Maso dal do vaku, který mu zůstal po M'Le, aby je ochránil před hmyzem, a kůži položil na slunce, aby oschla. Když ji vytáhl a hledal něco na zatížení, našel zvláštní kameny, jaké ještě nikdy neviděl. Byly oválné a těžké.

V každé ruce držel jeden, pozorně si je prohlížel a potom s nimi o sebe třískl. Vylétla jiskřička a Tor užasl. Zkoušel to znovu a znovu.

Chvilí přemýšlel, pak nasbíral suché listí, rozemnul je a položil na ně hromádku suchých větviček. Několikrát za sebou zakřesal.

A stal se zážrak! Vyšlehl malý plamínek, který začal hned skomírat, ale pak nabral na síle a větévky chytly. Rychle nasbíral větší kusy dřeva a brzy pyšně hleděl na svůj vlastní oheň. Neodolal a řekl si, že si králíka opeče. Kouzelným nožem snadno uřízl dostatečně silný prut a na něj králíka nabodl.

Pak už jen seděl a díval se, jak se maso opéká.

Když usoudil, že je hotové, sundal je z ohně, odřízl zadek a hlavu a zbytek uložil do koženého vaku. Věděl, že opečené maso vydrží déle než syrové.

Najedl se a nasbíral ještě další kameny, které vydávají jiskry. Zabalil je do králíčí kůže a přidal do vaku.

Potom zamířil zpět do osady. Trochu se mu svíralo srdce, když opouštěl místo, kde se cítil tak v bezpečí. Ale řekl si, že se sem bude vracet co nejčastěji.

Do osady, tedy spíše do toho, co z ní zbývalo, se dostal při západu slunce. Polovina chýší shořela, ale oheň už vyhasl. Zamířil k chýši, kde žili jeho rodiče, a zjistil, že ji už obsadily dvě rodiny.

Na prostranství mezi chýšemi stálo několik lovců, kteří mu nevěnovali pozornost. Nerozhodně se rozhlížel.

"Tore, ty žiješ?"

Došel k němu šaman Wex a něžně mu položil ruku na rameno.

"Lovkyně...", vyhrkl chlapec. "Zajaly Xala a zabily M'Lu, zrovna když rodila..."

Tor zaváhal. Už chtěl šamanovi vyprávět, jak se utkal s lovkyní, ale zdálo se mu to tak neuvěřitelné, že o tom raději pomlčel. Dospěli by mu stejně nevěřili. Navíc by musel ukázat ten nůž a náčelník by mu ho určitě sebral. A tak pouze řekl: "Utekl jsem a schoval se na kopci před Horou."

Wex pokýval hlavou.

"Bylo to zlé. Zmizelo sedm lovců, nevrátily se čtyři ženy a řada dětí. Ale mé staré srdce se raduje, že tě opět vidí. Pojď do mé chýše, pomůžu ti s bylinkami."

Tor vešel do chýše za šamanem.

"Určitě máš hlad, ale dneska nic nemám," omlouval se Wex. "Zatímco jsme byli pryč, mrchožrouti nám sežrali všechny zásoby. Snad bude zítra dobrý lov a rozdělím se s tebou o svůj příděl."

"Proč není dnes večer oheň?"

"Vyhasl, ale nemusíš se bát. Lovci budou držet stráž a ochrání nás."

Tor zaváhal. Ale trápil ho hlad, a tak otevřel vak a vytáhl králíka.

"Našel jsem ho dneska napůl zardoušeného v křoví. Dáš si?"

Šaman si utřhl nohu a zakousl se do ní. Při druhém soustu sebou trhl.

"Ale vždyť je pečený! Kde jsi na tom kopci sehnal oheň?"

"To je takový zvláštní příběh." Stařec trpělivě počkal, až Tor dojí.

Chlapec na chvíli vyšel ven a přinesl trochu suché trávy, listí a pár drobných větévek.

Vytáhl z vaku dva pazourky a křísł jimi o sebe. Jiskřičky ve tmě chýše zasvítily jako hvězdy.

Když se ohýnek rozhořel, Wex z něj vytáhl jednu větévku a s radostným křikem vyběhl ven.

Zakrátko už plápolal mezi chýšemi oheň a do noci se nesl i zpěv. Ted už se šelem a duchů nemusí bát!

Když se Wex vrátil do chýše, Tor mu podal kameny.

"Jsou tvoje," řekl.

Stařec si je dojatě prohlížel, hladil je a potěžkával. "Takové jsem ještě neviděl," zabručel. "A teď si můžeme jít lehnout."

5

Druhý den hned za úsvitu se hladoví lovci vydali na cestu. Ženy se rozptýlily po okolí a sbíraly jedlé bobule.

Tor se pozdravil se šamanem a vytratil se z osady. Byl nedočkavý, protože ho v noci něco napadlo a chtěl si to vyzkoušet.

K večeru se lovci vrátili vyčerpaní a s prázdnou. Nezabili ani jedinou xantilu, a navíc měli jednoho raněného.

Nad osadou se rozhostilo tíživé ticho, přerušované pouze nářkem hladových dětí.

Onen raněný byl Xur, velice ošklivě si zlomil levou nohu. Wex poručil, ať ho položí před jeho chýši, a připravil několik klacků a kožených řemínků, které namočil v měchu z xantilí kůže.

Když usoudil, že řemínky dostatečně nasákly, dal znamení třem lovcům, aby mu pomohli. Opatrně chytil Xura za nohu a prudce zatáhl, aby srovnal kost.

Nešťastník zařval jako zvíře.

Když byl Wex se svým dílem spokojen, přiložil klacky k poraněné noze jako dlahy a ovázal je namočenými řemínky. Jak bude kůže schnout, stáhne se a bude dlahy pevně držet.

Raněného odnesli a k šamanovi si přisedl náčelník Cnex.

"Byl to špatný den," zabručel. "Je nás na lov málo. Zítra vezmu s sebou i pár mladých."

"Není to pro ně příliš nebezpečné?" namítl stařec.

"Je to stejně jedno, jestli zahynou na lovu nebo umřou v osadě hladu," povzdychl si náčelník. "Budou nám jenom nahánět."

V té chvíli vešel do osady Tor a vlekl za sebou deset ulovených králíků. Všichni oněměli úžasem.

Potom jeden lovec vstal a cosi vykřikl. Tor před ním uskočil a uháněl k šamanově chýši.

Cnex popadl kyj a postavil se onomu lovcovi do cesty. Lovec zavrčel, ustoupil, ale nespouštěl oči z králíků. Tor klidně složil kořist k šamanovým nohám.

Náčelník začal kořist dělit. Jednoho králíka podal Torovi a řekl:

"Je tvůj. Ten, kdo zabije, dostane první."

Jednoho králíka si nechal sám jako náčelník a zbytek rozdělil podle neměnného rituálu. Zatímco ženy králíky stahovaly, Cnex se opět posadil k šamanovi a oslovil Tora.

"To je poprvé, co vidím tolik ulovených králíků. Vždy utečou, sotva se k nim člověk přiblíží!"

Chlapec mu vysvětlil, jak naličil pasti, a předvedl mu to. "To je chytré," zabručel náčelník, když pochopil.

"Ale nebezpečné, protože musíš do lesa sám," namítl šaman.

"Byl jsem opatrný," ujistil ho Tor. Náčelník pokýval hlavou.

"Díky tobě se dnes lovci nají, Tore. Dovoluji ti klást pasti každý den. Vyuzené králíčí maso vydrží hodně dlouho. Nechceš, aby ti jeden z mých synů pomáhal?"

"Radši bych byl sám," odpověděl hned Tor. "Ve dvou je větší nebezpečí, že se ukáže gritex."

"Jsi stejně moudrý jako statečný," souhlasil Cnex. Nastala noc. Šaman a Tor seděli před chýší a pomalu žvýkali chutné králíčí maso.

O něco později se k nim ostýchavě přiblížilo děvčátko. Bylo velice snědé a ve vyzáblém obličejíčku svítily velké černé oči. T'Lo byla o něco mladší než Tor, ale už jí pučela řadna.

"Dobrý večer, T'Lo," pozdravil ji vlídně šaman. "Co bys chtěla?"

Dívka chvíli váhala, potom postoupila o krok a řekla: "Mám hlad. Lovkyně mi unesly otce a M'An se vrátila ke svému bratru Xurovi. Ten si ale dneska zlomil nohu. Jeden králík je pro deset lidí málo."

Tor jí podal zadní stehno. T'Lo po něm dychtivě natáhla ruku. Když zjistila, že to není jen krutý žert, popadla maso a utekla s ním.

Následující měsíce se nic mimořádného nestalo. Lovci, posílení o několik výrostků, občas něco ulovili.

Tor však pravidelně nosil králíky, takže vždycky bylo co jíst.

Měl už pěknou sbírku králíčích kožek a ušil si z nich halenu, aby tolik nemrzl, protože zima byla toho roku krutější než jindy.

Jednou na jaře se vrátil do osady mnohem dřív než obvykle a nesl jen jednoho králíka se spoutanými běhy.

"Proč jsi ho nezabil?" podivil se šaman.

"Rád bych si ho zatím nechal," odpověděl chlapec a hned zase odešel.

Wex byl už na Torovy podivné nápady zvyklý a dál se o chlapce nestaral. Každý den navštěvoval Xura, zlomenina se hojila velice pomalu. Bylo jasné, že po zbytek života se bude jen belhat a na lov nemůže ani pomyslet.

Tor došel ke skupince děvčat. "Dobrý den, T'Lo."

Dívka dál upírala oči na síťku, kterou splétala z lián. Ostatní si něco špitaly, chichotaly se a potom se rozešly.

Když Tor a T'Lo osaměli, zavládlo mezi nimi rozpačité mlčení. Od onoho večera, kdy jí dal kus králíka, se vídali častěji a Tor jí pravidelně nosil jídlo.

"T'Lo, chtěl bych, abys mi udělala takovouhle síť," řekl a nakreslil její tvar dřívkem do prachu.

"To by šlo," odpověděla.

"Dám ti za ni dva králíky."

"A budou jenom moji?" zeptala se chtivě.

Tor přikývl. "Ale chci ji mít do večera. Přines ji k šamanovi."

Obchod byl uzavřen a Tor odešel do lesa. Když se ujistil, že ho nikdo nevidí, vytáhl z vaku dýku a nařezal si liány a několik prutů.

Potom obešel oka a sebral šest pěkných králíků. Čtyři odevzdal šamanovi a dva si nechal.

V chýši pak vyráběl klec.

Večer přinesla T'Lo síť a dostala za ni dva králíky.

Tor překryl klec sítí a strčil do ní živého králíka. Z vaku vytáhl trávu a položil ji vedle něj. Králík byl zprvu nedůvěřivý, ale potom začal žrát.

Následující dny se Tor věnoval hlavně svému chráněnci a pasti chodil klást jen zřídka. To však nevadilo, protože toho jara měli muži dobrý lov.

Jednoho dne vzbudil Wexe. "Honem, pojď se podívat!"

Stařec přistoupil ke kleci. Uvnitř bylo nezvyklé hemžení.

"Přesně jak jsem si myslel," vysvětloval Tor. "Byla to březí samice a má mladé."

Za dva měsíce musel udělat další klec. Většinu dne teď trávil trháním trávy. Podařilo se mu chytit ještě jednoho živého králíka, tentokrát samce, a dal ho k samici.

Jednou odpoledne seděl sám před chýší, šaman byl na návštěvě u Xura. Vtom na něj padl jakýsi stín.

Když zvedl hlavu, zjistil, že nad ním stojí N'Mok a N'Lex. Oběma bylo patnáct, byli statnější než Tor, a N'Mok navíc svíral v ruce silný klacek.

"Co chcete?" zeptal se Tor a hned byl ve střehu.

"Máme hlad a ty máš pěkné králíky."

"Jsou ještě maličci."

"A co tihle?" zeptal se posměvačně N'Mok.

"To jsou přece rodiče. Když je zabijeme, nebudou už mladí."

Ti dva to jaksi nedokázali pochopit.

"Já si беру tady toho," řekl N'Mok a ukázal na samici.

Tor k němu přistoupil a zařval:

"Zmizte! To jsou moji králíci!"

N'Mok dělal, že neslyší, a sklonil se ke kleci. N'Lex chtěl udeřit Tora pěstí.

Tor prudce uhnul a levicí udeřil útočníka do žaludku tak prudce, že se svalil na zem, stočil do klubíčka a nemohl se nadechnout. Vzápětí Tor zaslechl jakoby hvízdnutí a prudce se otočil. N'Mok s očima planoucíma vztekem se rozmáchl klackem a chystal se ho zabít.

Tor uskočil a klacek ho minul. Jak byl N'Mok rozmáchnutý, letěl za klackem a popohnal ho ještě

pořádný úder do hlavy. Upadl na zem, pracně vstal a utíkal pryč. Řval bolestí, protože rána ho úplně ohlušila.

Tor pomohl N'Lexovi na nohy a zavrčel:

"Jestli se ještě jednou dotknete mých králíků, tak vás zabiju!"

Tor si uvědomoval, že v osadě, kde ustavičně hrozí hlad, jsou králíci neodolatelným pokušením. Pokud nechce, aby veškeré jeho úsilí přišlo vniveč, musí chov rozšířit. Nyní to bylo možné, protože měl už několik samic a ještě dalšího samce. Ale sám by nestačil hlídat klece a ještě nasbírat dost trávy. Nakonec se rozhodl a zamířil ke Xurově chýši.

Zvenčí ho zaslechl, jak bručí:

"Wexi, zase jsem zkoušel chodit, ale ta noha je příliš slabá. Už nikdy nebudu moct na lov. Jak užívím rodinu?"

V té chvíli vešel do chýše Tor. "Chci s tebou mluvit, Xure," řekl.

Xur, který se opíral o kyj, pro něj příliš těžký, se na chlapce zpupně osopil:

"Odkdy se takové mládě opovažuje oslovit lovce?"

"Lovec už nejsi. Slyšel jsem, jak si stěžuješ šamanovi," odpověděl chladně Tor. "Chci ti něco navrhnout."

Xura jeho drzost tak překvapila, že se nezmohl na slovo.

"Posloucháme tě, Tore," řekl diplomaticky šaman.

"Podívej, Xure. Dám ti své králíky. Je vás dost, abyste stačili vyrábět klece, pravidelně je čistit a sbírat trávu i na zimu. Už jich budu mít tak padesát. Jezte jenom samce, protože samičky slouží k rozmnožování. Ukážu ti všechno, co je potřeba. T'Lo umí dělat sítě, už několikrát byla se mnou na trávě a krmila je."

Xur dlouho nic neříkal.

"Je to závažné rozhodnutí," zabručel nakonec. "Ale než nabídku přijmu, musím ji zvážit."

"Budu tedy čekat na tvou odpověď," prohlásil Tor a vyšel ven z chýše. Neodvažoval se nechat králíky delší dobu bez dozoru.

Šaman chvíli Xura pozoroval a pak řekl:

"Je to dobrá nabídka. To by vám hodně pomohlo. Tor má pravdu, když se králíci dobře krmí a pečují se o ně, množí se hodně rychle."

"Tos mu poradil ty?"

"Ne, já ho jen pozoruju. Na všechno přišel sám. I na ty kameny, co dávají oheň."

"A proč mi ty králíky nabízíš?" Wex se pousmál.

"Třeba proto, že v tvé chýši žije i T'Lo. Řekl bych, že se mu líbí."

"Vyříd' mu, že nabídku přijímám a že je v mé chýši vždycky vítán. Večer pošlu děti pro klece."

Když se večer dostavila Xurova rodina, Tor jim pomohl s klecemi a zahrnul je radami. Pak zvedl poslední klec s mladou samicí a samcem a podal ji T'Lo.

"Tahle je jenom tvoje." Dívka ji radostně popadla.

"Děkuju, Tore, ty jsi jediný, kdo mi někdy něco daroval." Políbila ho na tvář a utekla.

Tor se rozesmál.

"Konečně jsem se těch králíků zbavil. Zabírali mi všechn čas a v poslední době mě napadala spousta věcí, které bych si rád vyzkoušel."

6

Následující dny se Tor toulal po břehu řeky a sledoval mrskající se stříbřité ryby. Když lovci vydrželi dlouho nehybně číhat, občas se jim nějakou podařilo chytit do rukou.

Sešel až k vodě a taky to zkoušel, ale po hodině se musel smířit s neúspěchem. Jakmile pohnul rukou, ryba d'ábelskou rychlostí uplavala.

Vtom mu ujela noha a propadl se do hloubky. Zatajil se mu dech. Zkusil hýbat rukama a nohama a najednou si uvědomil, že ho voda nese! Pár minut se tím bavil, pak vylezl na břeh a zjistil, že ho proud snesl o více než dvě stě metrů. Vracel se na původní místo pro vak.

Na břehu si všiml dlouhých, tenkých a pružných prutů, které mu připadaly dostatečně pevné. Nařezal si jich celou náruč a odnesl je do osady.

Několik dnů něco vyráběl. Ani šaman Wex netušil, co to bude.

Jednoho dne časně zrána odešel a nesl s sebou podivný koš. Dlouho se do osady nevracel.

Slunce se už sklánělo k obzoru a Wex si začínal dělat o Tora starosti. Pak se však stalo něco, kvůli čemu pustil Tora z hlavy.

Ten den se lovci už potřetí vrátili s prázdnou. Zásoby osada spotřebovala a opět jí hrozil hlad.

Lovci dostali zálusk na Xurovy králíčky a došlo k prudké hádce. Cnex se nemohl rozhodnout, na kterou stranu se postavit. Věděl, že v klecích jsou samá mláďata, jejichž maso je nezasytí, ale pokud lovci vyrazí i zítra s prázdným žaludkem, nebudou mít dost sil, aby ulovili xantily.

V té chvíli se objevil Tor s dvaceti velkými rybami. Úlovek složil k náčelníkovým nohám. Cnex ryby rychle rozdělil a bylo po hádce.

Večer, když se Wex a Tor chystali jít spát, dostavil se do jejich chýše jeden lovec.

"Náčelník svolává radu, Wexi. Máš přijít a Tora vezmi s sebou."

O něco později už seděli s ostatními lovci kolem ohně. Tor se trochu ostýchal, protože to bylo poprvé, kdy rada vzala mezi sebe tak mladého člověka.

"Tore," oslovil ho Cnex, "můžeš nám vysvětlit, jak se ti podařilo ulovit tolik ryb za jediný den, když i ten nejlepší lovec nikdy neulovil víc než dvě?"

"Udělal jsem na ně takovou past. Pojd'te se mnou zítra k řece, ukážu vám ji."

"Zřejmě jsme udělali chybu," připustil náčelník. "Zajímali jsme se jen o lov xantil, jedli jsme tvé králíky a bylo nám jedno, jak je lovíš, a s posměchem jsme sledovali chov, který jsi předal Xurovi. Dnes večer jsem pochopil, že tato zvířata jsou naší zásobou na zimu, kdy je xantil málo a kdy mají děti ustavičně hlad... Myslíš, že bychom mohli mít víc ryb?"

"Naučím vás dělat vrše, ale mám jednu podmínku."

"Jakou?" zeptal se náčelník podezřívavě.

"Chci, aby plný podíl z úlovku dostával nejen Wex, ale i já."

Ozvaly se nesouhlasné výkřiky. Tohle byla ale od toho holobrádka drzost!

"Já mu snad rozbiju hlavu!" křičel jeden lovec. "Něco takového jsem jaktěživ neslyšel!"

"Když mě zabiješ," odpověděl s bohorovným klidem Tor, "nikdy se nedozvíš, jak jsem ty ryby ulovil."

Cnex lovce okřikl a přikázal mu, aby si sedl a mlčel. "Torova žádost je nezvyklá," řekl. "Ale nikdo před ním neulovil tolik králíků a ryb. Jsem přesvědčený, že z něj bude veliký lovec. Souhlasím s jeho žádostí, ale musí nám dokázat, že lovit jako on mohou všichni."

Cnex s Torem rozhodli, že jedna skupina, děti pod dozorem jednoho lovce, půjde do lesa klást oka, zatímco druhá skupina, v níž budou i ženy, se vypraví k řece.

Ráno Tor ukázal lovcům vrš. Byly v ní dvě velké ryby. Dlouze jim vysvětloval, jak se ryba do vrše dostane a proč už nemůže ven.

Lov byl toho roku sice jen průměrný, ale díky králíkům neměli v zimě hlad. Všechny samičky na podzim vrhly mláďata, takže museli vyrábět další klece a Xurova rodina měla plné ruce práce.

Xur se radostně belhal kolem klecí. Vždycky když potkal Tora, už z dálky se na něj usmíval a zval ho do své chýše. A když Tor přišel, Xur ho posadil vedle T'Lo, které Torova přítomnost ani v nejmenším nevadila.

Po rvačce s N'Mokem a N'Lexem se Tor sice netěšil přízni svých vrstevníků, ale získal si aspoň jejich respekt. Zvláště ti mladší ho obdivovali.

Na jaře táhlo Torovi na čtrnáct. Vyrostl a byl z něj už statný mladík.

Osada se rozrostla, protože se v zimě narodilo několik dětí a poprvé žádné nezemřelo.

7

Toho teplého jarního dopoledne se Tor vykoupal v řece a potom lenošíl na sluníčku.

Neustále myslel na to, co se mu přihodilo před pár dny. S několika druhy obešli vrše a vybrali ryby.

Mladíci se vrátili do osady, on u řeky osaměl a chtěl si zaplavat.

Náhle se mu chtělo hrozně spát. Ve skutečnosti omdlel. Vzbudil se až před západem slunce, hlavu měl jako střep a na předloktí vpich jako tenkrát, když unikl lovkyním.

Vlezl do řeky a zaplavával si. Když oschl, vracel se do osady. Kousek od řeky si všiml jámy, která tam

předtím nebyla. Vypadala jako díra po vyvráceném stromu, avšak nikde v okolí žádný vyvrácený strom nebyl.

Tor k jámě přistoupil a v hlíně spatřil několik velkých kamenů, které se podobaly těm, s nimiž rozdělával oheň. Jeden sebral a uhodil do něj pazourkem. Vyskočila jiskřička, ale zároveň se kus kamene odštěpil. Přejel po něm rukou a překvapilo jej, jak ostrou má hranu. Třískal kameny o sebe a brzy zjistil, že se tak dají opracovávat. Po hodině práce vyrobil primitivní dýku.

Vybral si další kámen, který měl tvar kvádrů, a na kratší straně jej začal otesávat. Nakonec uřízl silnou větev, na jednom konci ji rozštěpil, vložil do ní kámen a pevně jej přivázal liánou.

Přistoupil k tenčímu stromku. Když do něj šikmo sekl, odštípl se kus dřeva. Pokračoval tak dlouho, dokud stromek neporazil. Ten padl přes jámu a zakryl ji.

Když se vrátil do osady, lovci se právě chystali vyvrhnout xantilu. Tor vytáhl kamenný nůž a jedním tahem prořízl silnou kůži. Jindy by stejného výsledku stěží dosáhl dvěma až třemi škeblemi.

Potom pyšně ukázal své dílo náčelníkovi.

Cnex si nůž dlouho prohlížel a na kusu suchého dřeva vyzkoušel i sekeru. Váhavě se podíval na zbraně a potom Tora.

Tor pochopil a usmál se.

"Patří tobě, náčelníku. Jsi jich spíš hoden než já."

Cnex se rozzářil, zasunul si nůž a sekeru za opasek a oznámil ostatním:

"Dnes večer se Tor zúčastní rady lovců."

Tor se s Wexem navečeřel a pak šel zasednout mezi lovce. Nikdo už proti jeho přítomnosti nic nenamítal. Vyprávěl jim, jak našel kameny a jak je opracoval. Lovec Mok, který byl již hodně starý a stěží stačil ostatním, Tora požádal, aby ho to naučil.

Tor přikývl. "Když náčelník nebude proti, dáme se do toho hned zítra."

Cnex souhlasil. Mok si zaslouží, aby už nemusel běhat lesích. Na lovu ho zastoupí jeho starší syn N'Mok.

Tor dokončil další kamenný nůž a vsunul si ho za opasek. S Mokem pracoval už třetí den. Bývalý lovec si před chýší zařídil primitivní dílnu. Ukázalo se, že je to příjemný a družný společník, dost inteligentní, aby překonal pýchu bývalého lovce a naslouchal radám mladého Tora.

Teď už všichni lovci měli nůž a sekeru. Lépe se jim čtvrtila kořist a opatrovalo dřevo. Navíc jeden lovec zjistil, že sekerou lze zabít snáze než dřevěným kyjem.

Mok odložil pazourek, otřel si zpocené čelo a tiše zabručel:

"Ještě jsem ti ani nepoděkoval za to, cos mě naučil, Tore. Poslední dobou jsem hodně mluvil s Xurem. Jemu i mně jsi dal možnost, jak i nadále uživit rodinu."

Tor chtěl něco namítnout, ale stařec ho zarazil.

"Vím i to, že tě můj syn loni napadl. Tenkrát jsem mu řekl, že jestli se to bude opakovat, tak mu rozbiju hlavu."

Tor mu rozpačitě poděkoval a vrátil se do šamanovy chýše. Léto končilo a jídla bylo stále dost.

Šaman si zrovna opékal pěknou rybu.

"Jdeš právě včas, už bude hotová," uvítal Tora. Mlčky jedli a potom Wex nadhodil:

"Jsi zamyšlený, Tore. Nějaké potíže s Mokem?"

"Ne, ani v nejmenším! Otesává kameny už mnohem líp než já. Ale myslím na takový zvláštní sen, který se mi zdá už několik nocí."

Setmělo se a ti dva mlčky hleděli na oheň plápolající uprostřed osady, kolem kterého se jako obvykle shromáždili lovci.

"Víme, že sekerami," promluvil nakonec Tor, "se dá docela snadno porazit strom silný jako paže. Mohli bych kmeny zarazit do země vedle sebe, proplést liánami a obehnat jimi celou osadu. Byli bychom tak chráněni před šelmami, stačilo by, aby u ohně bděl jen jeden lovec a ostatní se mohli pořádně vyspat."

Vypadalo by to asi takhle..."

Vzal klacík a chtěl svou představu nakreslit na zem, ale přišla T'Lo s jakýmsi balíčkem.

"Nesu ti dárek, Tore," řekla a oči jí svítily radostí. "Z králíčích kůže jsem ti udělala kabátec, aby tě chránil před zimou."

"Děkuji, T'Lo," odpověděl Tor. "Je moc hezký. Ale i já pro tebe něco mám."

A podal jí kamennou dýku.

"Jsi tak první žena v osadě, která má nůž."

T'Lo se ruce třáslы radostí. I jí dostatek potravy svědčil. Stala se z ní půvabná dívka ladných tvarů a havraních vlasů.

Šaman vstal.

"Jdu říct Cnexovi o tvém návrhu."

Mladí lidé osaměli. Seděli vedle sebe a dlouho mlčeli. "Je krásný," řekl Tor a pohladil kožíšek.

T'Lo se k němu naklonila. Tváře měli těsně u sebe. O chvíli později se jejich rty spojily. Tor cítil, jak mu krev prudce proudí v žilách. Pevněji objal rozechvělou dívku. Oba zvolna sklouzli na zem a ztratili jakýkoli pojem o čase.

O něco později se T'Lo opatrně posadila. Narovнала sukénku a trochu si upravila vlasy. Něžně políbila unaveného Tora na čelo a zašeptala:

"Zítra přijdu zas."

8

Druhý den se Tor vrátil k řece pro nové pazourky. Nedaleko jámy byla paseka zarostlá vysokou travou, a tak ho napadlo, že nějakou natrhá králíkům a tím aspoň trochu pomůže T'Lo.

Když začal travu trhat, všiml si podivných vysokých rostlin - takové ještě nikdy neviděl. Měly dlouhý stvol, široké listy a protáhlý zlatavý plod. Jeden utrl. Prohlédl si jej a zjistil, že se skládá z mnoha zrn. Chvilí váhal a potom jedno zrnо okusil. Bylo tvrdé, ale když je nakonec rozkousal a v ústech se smísilo se slinami, vzniklo z něj žluté těstíčko. Utrl ještě dvě palice, strčil je do vaku a vrátil se do osady.

"Něco takového jsem v životě neviděl," řekl s údivem šaman a pozorně si prohlížel Torův úlovek. Na chvíli se zamyslel a dodal: "Dávno předtím, než ses narodil, když byla osada ještě poblíž Hory, jsem viděl podobná semena, ale na klasu jich bylo jen pár. Ženy je sbíraly a jedly, když byl špatný lov. Pomáhala jim přežít."

Tora něco napadlo. Přitáhl si plochý kámen, položil na něj zrna a pečlivě je rozdrtil druhým kamenem. Získal tak jemný žlutý prášek, který smíchal s trochou vody. Těsto prohnětl a nakonec rozválel oblým kamenem.

"Pečeme maso, tak proč bychom si neopekli zrna?" Vsunul kámen s těstem do ohniště a kolem něj navrstvil žhavé uhlíky. Za nějakou chvíli ho opatrně vytáhl klacík; a nechal zchladnout. Wex zatím krájel maso a kladl je na uhlíky.

Tor držel v ruce vlažnou placku. Kus ulomil a ochutnal. Nebylo to špatné.

Když snědli placku, stařec zabručel:

"Škoda, že těch zrn není víc. Měli bychom další jídlo."

"Zítra otrhám všechny zbývající palice. Myslím, že už vím, jak získáme další," odpověděl tiše Tor. "Ale nebude to hned. Wex se zvedl."

"Jdu za Xurem a pomůžu mu s novými klecemi. Chov se tak rozrostl, že na to už sám nestačí. A pak se stavím u náčelníka. Ten nápad s hradbou ho zaujal, ale zajímal by ho, kolik bude potřeba stromů. Zkusím to s ním spočítat."

"A nezapomeň, že na každých deset kůlů musí být břevno napříč, aby hradba byla pevnější."

Sotva šaman odešel, vpadla do chýše T'Lo a vrhla se Torovi kolem krku.

"Nemohla jsem se dočkat, až odejde," šeptala a líbala ho. "Myslela jsem na tebe celou noc."

Všimla si zbytku placky.

"Co to je?"

"Ochutnej. Udělal jsem to ze zrn." Dívka se nedala dvakrát pobízet. "To je ale dobré! Naučíš mě to?"

"Ano, ale až později," odpověděl a políbil ji. Následující hodinu oba pustili z hlavy všechny plány.

Paseka hlaholila radostným smíchem mladých lidí. Tor na ni zavedl T'Lo a všechny děti z její chýše, aby natrhaly travu pro králíky.

Ve skutečnosti chtěl celou paseku vyčistit. Den předtím vybral všechny zlaté palice a dal je sušit do šamanovy chýše. Tušil, že zrna je možné uchovávat podstatně déle než bobule.

Trhání trávy rychle pokračovalo, protože Tor dětem slíbil přiděl jídla navíc. Mohl si to dovolit, podle náčelníkova slova měl právo na podíl z každého lovu. Se šamanem měli tolik jídla, že je ani nemohli sníst. Na trámu u stropu jim visely sušené ryby a uzené xantili maso.

Děti se prací natolik zabavily, že Tor a T'Lo se mohli vytrazit a bavit se úplně jinak.

Za několik dní byl prostor vyčištěný. Xur se večer co večer radoval, když viděl, jak se mu před chýší hromadí kupy trávy, která představovala pro králíky obživu na velkou část zimy.

Potom se Tor pustil do té nejhorší práce. Uřízl zahnutou větev a vyrýpával jí do země brázdy.

Už po několika metrech byl u konce s dechem a málem se vzdal, když mu opět cvaklo v hlavě a síly se mu zdvojnásobily.

Po tři dny tvrdě pracoval a večer pak jedl mnohem víc jindy, až se tomu šaman divil.

"Nevím, co to se mnou je," postěžoval si Tor, "ale poslední dobou mám pořád strašný hlad."

"Doufáme, že tě to do zimy přejde," povzdychl si Wex "jinak nevím, jak vystačíme."

Když Tor zoral půdu, zasel zrna do brázd a ty potom zahrnul. Nadměrná chuť k jídlu ho přešla.

9

Končila další zima. Stejně jako během té předchozí se nic zvláštního nestalo. Díky uloveným rybám a chovu králíků neměli nikdy hlad. Osada byla už tři měsíce obehnaná palisádou, která se skutečně osvědčila a chránila je před šelmami. Lovci, kteří zpočátku reptali, si ji nyní nemohli vynachválit.

Tor sledoval Wexe, jak třídí byliny.

"Vidíš tohle?" upozornil ho šaman. "To je erak. Na ten musíš dávat pozor. Králíci ho sežerou a nic jim není, ale když ho trháš a zraníš se při tom, na pár hodin ti strnou všechny údy. Viděl jsem lovce, který se nemohl hnout celý den."

Tor ho pozorně poslouchal a potom několik dnů potají ně kutil.

V noci ho přišla navštívit T'Lo. Snědli placku, kterou upekl ze zbytku zlatých zrn. To už věděl, že sušená zrna skutečně vydrží dlouho.

Když šaman spatřil T'Lo, usmál se a vstal.

"Jdu se podívat na Cnexe," prohlásil.

Zřejmě pochopil, co se tenkrát mezi nimi odehrálo, ale předstíral, že o ničem neví.

Nevzdálil se od chýše ani na tři kroky a nedočkavá T'Lo se vrhla Torovi kolem krku. Musela se však mírnit, aby o jejím štěstí nevěděla celá osada. Šaman si přisedl k náčelníkovi.

"Vypadáš nějak zamyšleně," poznamenal Cnex.

"Ne, jen jsem myslel na minulost. Uvědomil sis někdy, jak se náš život od posledního vpádu lovkyně změnil?"

"To je pravda. A většinou za to vděčíme tobě."

Stařec zavrtěl hlavou.

"Ve skutečnosti všechny ty nápady přišly od Tora. Je to výjimečný mladík, takového jsem v životě nepoznal. Báł jsem se, že smrt rodičů ho zničí. Ale zdá se, že naopak probudila všechny jeho schopnosti."

"Je jiný než ostatní mladíci. Ostatně se s nimi ani příliš nestýká," souhlasil Cnex. "Ale to je jedno, hlavně že se nám díky jemu a tobě daří dobře."

Následující týdný se Tor o běžné práce v osadě nezajímal a věnoval se něčemu úplně jinému. Otesal pazourek do trojúhelníku dlouhého asi dvacet centimetrů a připevnil ho na rovnou suchou větev.

Zbraň mu padla dobře do ruky a celé odpoledne se cvičil ve vrhu. Vrhá ji stále prudčeji a stále lépe zasahoval cíl.

Za měsíc se natolik zdokonalil, že se chystal s novou zbraní sám na lov. Osud však rozhodl jinak.

Toho jarního večera probíhal rituální svátek lásky. Celá osada se shromáždila kolem ohně, všude vládla pohoda všichni měli radost, že byl lov úspěšný a že se už v noci musí obávat šelem.

Dlouho zpívali a tančili, až jeden lovec vyskočil, táhle křikl a zamířil k místu, kde stály dívky na vdávání.

Zvolna se k nim blížil, ale pak se k jedné vrhl, popadl ji za ruku a ji k náčelníkovi a k šamanovi.

"N'Xur, syn Xurův, chce ženu," volal. Náčelník Cnex zvedl ruku a zeptal se: "Kdo se chce postavit

N'Xurovi?"

Občas se stalo, že se o jednu dívku ucházelo víc mladých mužů, kteří pak spolu sváděli velice tvrdé souboje. Tentokrát tomu tak nebylo. Když se dlouho nikdo neozýval, Cnex ruku spustil a pravil:

"Budíž."

Manželky si vybrali ještě další dva mladíci a odvedli si do chýší.

Zdálo se, že obřad končí, ale vtom se zvedl ještě jeden, přihnul se k T'Lo a odvedl ji k náčelníkovi.

"Já, N'Mok, syn Mokův, si беру tuto ženu."

Když předtím míjel Tora, výsměšně na něj pohlédl. Určitě věděl, že se mají s T'Lo rádi, a chtěl se mu tak pomstít rvačku, na kterou Tor už dávno zapomněl.

"Kdo se chce postavit N'Mokovi?" zeptal se Cnex. Tor cítil, jak se ho zmocňuje vztek.

"Já!" zařval a vstal.

Cnex, ač nerad, chtěl už dát povel k souboji, ale N'Mok opovržlivě prohlásil:

"Nebudu se bít s děckem. Podle zvyku si ženy berou jenom lovci, protože ti je dokážou uživit."

"Já svou ženu užívám! Dostávám podíl z lovu. Ulovil jsem víc králíků a ryb než ostatní. A zítra půjdu klidně na lov s vámi a uvidíme," hájil se Tor.

Náčelník lehce kývl hlavou.

"Oba mluvili dobře," zabručel. "Co o tom soudí rada?" Zvedl se lovec Kuz. Měl nízké čelo a v obličejí připomínal opici. Byl to ten, co tenkrát nesouhlasil, aby Tor dostával podíl z lovu.

"Podle mě je Tor ještě příliš mladý a neprokázal plně své schopnosti. Jsem ochoten se za to bít," prohlásil a zvedl nad hlavu kyj.

N'Mok se spokojeně zašklebil. Nyní zvyk vyžadoval, aby jiný lovec přijal Kuzovu výzvu. A Kuz byl pověstný svou silou.

V té chvíli povstal Xur. Po zranění a dlouhém pobytu na lůžku mu sice ochably nohy, ale trup měl stále obdivuhodně statný.

"Přijímám tvou výzvu, Kuzi," prohlásil. "Tor je podle mě hoden stát se lovcem."

"Ty už ani bojovat nemůžeš," posmíval se mu Kuz. "Radši se starej o svoje zvířata."

V té chvíli vstal Mok a prohlásil:

"Xur může bojovat, protože nebude sám. Já s ním souhlasím."

"Proč se nepostavíš za svého syna?" namítl s údivem Kuz.

"Jsem vždy ochoten hájit své děti, když jsou v právu, ale N'Mok dnes v právu není."

Ostatní lovci se do sporu nemíchali. Nakonec Cnex rozhodl:

"Tor bude zítra lovit s námi."

"Vždyť ani nemá kyj," zasmál se N'Mok.

"Bude-li si přát, dám mu svůj," prohlásil Xur.

"Děkuji ti," odpověděl Tor, "ale myslím, že mám lepší zbraň."

T'Lo zatím klečela u náčelníkových nohou.

"N'Moku a Tore, stále ještě si přejete tuto dívku za ženu?" zeptal se znovu náčelník.

Oba přisvědčili. "Necht' tedy..."

Náčelník ani nedořekl a N'Mok se na Tora vrhl, doufaje, že tak už od začátku získá převahu.

Popadl Tora kolem pasu, pevně ho sevřel a Tor najednou nemohl dýchat. Vsunul tedy obě ruce

N'Mokovi pod bradu a silně zatlačil. Chvilí tak nehybně stáli. Tlak nepolevoval a Tor mu vyvracel hlavu tak dlouho, až ho musel N'Mok pustit.

Prudce ho od sebe odstrčil. N'Mok se svalil na zem, překulil se a zařval vzteky. Hmátl za opasek, vytáhl kamenný nůž a vyrazil. Chystal se vrazit Torovi nůž do břicha a trhnout vzhůru.

Cnex nestačil Tora varovat. Tor ve zlomku vteřiny spatřil zbraň a N'Mokovy oči planoucí nenávistí.

Pudově nastavil předloktí, zablokoval soupeřovo zápěstí a prudce ho udeřil hlavou do brady. N'Mok měl pocit, že plnou rychlostí narazil do pevné překážky.

Potom Tor uchopil ruku, která svírala nůž, zkroutil ji a strhl dozadu. N'Mok si musel kleknout, jinak by mu ruku vykloubil.

Všichni viděli, jak se v záři ohně zaleskl nůž. Z davu se ozvaly výkřiky pohoršení.

Tor zesílil tah a N'Mok nůž upustil.

"Nezlobím se na N'Moka," obrátil se Tor k náčelníkovi, "a nechci ho zranit, protože osada potřebuje každého lovce."

"Jsi vítěz," prohlásil Cnex. Měl radost, že může ukončit souboj, který by jinak skončil smrtí jednoho z nich. "Jsi nejen statečný, ale i moudrý, protože ses nenechal unést zlobou, třebaže jsi byl v právu. T'Lo patří tobě. Můžeš si ji odvést."

Tor chytil dívku za ruku, ta několikrát symbolicky vykřikla, ale pak ho rychle následovala do chýše. Cestou se ještě stačila vítězoslavně podívat na své družky. Nejedna z nich by si přála být na jejím místě! N'Mok vstal a masíroval si bolavé rameno. Přistoupil k němu jeho otec.

"Stydím se za tebe!" řekl přísně. "Kdybys Torovi ublížil, přísahám, že bych ti rozpůlil lebku!" Lehce pozvedl sekeru. "A teď jdi domů. Nejsi ještě zralý na to, abys měl ženu!"

10

Druhý den se Tor vzbudil dlouho před svítáním. Něžně odstrčil T'Lo, která ještě spala a tulila se k němu. Cítil se trochu unavený, protože noc byla dost divoká. Jakmile začal usínat, M'Lo ho pokaždé probudila k životu.

Snědl kousek vyuzeného masa, sebral vak a oštěp a tiše se vykradl z chýše.

Náčelník dal povel k odchodu. V ranním šeru si Kuz všiml Torovy zbraně.

"To si myslíš, že tímhle klackem zabiješ xantilu?" zasmál se.

Cnex po něm šlehl pohledem, takže Tor nemusel odpovídat. Lovci zamořili k mýtině, kde se xantily často popásaly. Vtom jeden z mužů upozornil Cnexe na čerstvé stopy ve vlhké půdě.

"To je gritex," zabručel Cnex. "Hledá kořist. Tore, jsi na i lovu poprvé, drž se za mnou."

Lovci se roztáhli kolem paseky.

N'Mok se chtěl vyznamenat za každou cenu, nečekal na náčelníkův povel, vrhl se s křikem kupředu a divoce mával kyjem.

"Hlupák!" vybuchl Cnex. "Všechno pokazí!"

Stádo se rozběhlo ještě dřív, než se lovci dostali ke stromům. Na náčelníka se hnál obrovský samec.

Cnex se mu neohroženě postavil a křikl na Tora:

"Nehýbej se! Schovej se za strom!"

Ale v té chvíli už xantilí samec do Cnexe vrazil a povalil ho.

Tor vrhl oštěp. Zbraň se zabodla samci do boku, zvíře trochu zavrávoralo, ale k Torově lítosti uhánělo dál.

Za chvíli však bylo slyšet praskot větví a bolestné hýkání. To mu dodalo naději. Rozběhl se za těmi zvuky.

Xantilu našel o dvě stě metrů dál. Mrtvou. A v boku měla stále ještě jeho oštěp.. Tor se usmál a vytrhl jej z rány. Rána by zřejmě nebyla smrtelná, ale použil šťávu z eraku, z té rostliny, na niž ho upozornil šaman. Několik dní erak drtil a vystavoval slunci, až získal nahnědlou hmotu.

Zaslechl tiché zavrčení a otočil se. Hnal se na něj obrovský modrý gritex.

Tor bleskurychle opřel oštěp o zem, nastavil jej hrotem proti gritexovi a uskočil stranou. Náraz byl tvrdý. Šelma dopadla na zem s hlasitým řevem, oštěp ji probodl málem skrz naskrz.

Tor popadl sekeru očekávaje, že na něj gritex znovu zaútočí. Ten se pokoušel postavit na nohy, ale erak působil i na něj. Nakonec klesl k zemi v křečích, jeho dýchání bylo úplně ochromené.

Torovi za zády zašelestilo listí. Otočil se a pevněji sevřel v prstech sekeru. Vydechl úlevou, když zjistil, že je to jen Cnex. Náčelník údivem doslova ztratil řeč. Mezitím dobíhali i ostatní lovci.

Tor vytrhl oštěp z mrtvé šelmy a setřel krev trávou.

Pak začal opatrně stahovat kamenným nožem kůži. Šlo to pomalu, protože nechtěl kůži poškodit a také nechtěl ostatním ukázat nůž, který sebral lovkyni.

Cnex se konečně vzpamatoval z překvapení. "Lovci se vrátí do osady," prohlásil. "A Tor si pěkně v klidu stáhne tu nádhernou kůži."

Ještě dal chlapci pár dobrých rad a přinesl mu kůru z jednoho stromu. Když ji rozetře po kůži, déle vydrží.

Tor strávil zbytek dne se svou trofejí. Do osady se vrátil až navečer. Lovci už ostatním samozřejmě

všechno vyprávěli a všichni chtěli vidět gritexí kůži a sáhnout si na ni.

Když se vzrušení uklidnilo, Cnex prohlásil:

"Tor je velký lovec. Můžeš mi vysvětlit, jak používáš tu zvláštní zbraň?"

Mladík mu předvedl lov xantily i souboj s gritexem. Náčelník se na chvíli zamyslel.

"Taky bych chtěl mít takovou zbraň," řekl nakonec. Tor mu ji podal.

"Je tvoje, protože jsi nejlepší lovec. Ukážu ti, jak se s ní vrhá, a hlavně jak to provést, aby byla ještě vražednější." Následující dny Tor vysvětloval Cnexovi a dalším lovcům, jak si vyrobit oštěp, a cvičil je ve vrhu. Šaman zatím připravoval hmotu z eraku.

Za dva měsíce už polovina lovců oštěp zvládala. Dosahovali s ním lepších výsledků než lovci s kyji, takže za další měsíc už nikdo nelovil ničím jiným než oštěpem.

Jednoho letního jitra zašel Tor za Cnexem.

"Náčelníku, chci tě požádat o svolení, abych se už nemusel účastnit každého lovu."

"Jsi unavený?"

"To ne, ale potřeboval bych čas. Mám v hlavě všelijaké nápady a rád bych o nich přemýšlel."

Cnex se rozesmál.

"Máme nože a účinné zbraně. Nikdy jsme neměli tolik jídla jako nyní. Nevěřím, že se dá vynalézt ještě něco zajímavého. Ale jak si přeješ."

Tor se ze všeho nejdřív zašel podívat, jak to vypadá na poli. Už dva měsíce se tam nedostal. Naposledy viděl jen trávu povyroslou z řádků.

S překvapením hleděl na vysoké stvolý s obrovskými zlátnoucími palicemi.

Odhadl, že tak za čtrnáct dní bude muset tu nečekanou úrodu sklídit. Na okraji pole rostla vysoká, nádherně zelená tráva. Chtěl ji natrhat, ale brzy zjistil, že je velice nepoddajná, že její vláknité stvolý jsou příliš pevné.

Několik vláken oddělil, spletl je a zhotovil z nich provázek. Spokojeně hrst trávy natrhal a vrátil se do osady. Doma nařídil T'Lo, aby vlákna spletl dohromady. Mladá žena sice nechápavě vrtěla hlavou, ale poslechla ho. Za tři dny měl dvoumetrový provaz, který byl mnohem pevnější než liány. Strčil provaz do vaku a se šamanem zašel za Cnexem. "Rád bych vám oběma něco ukázal. Pojd'te se mnou." Náčelník pohlédl na slunce, které bylo na nejvyšším bodu své denní pouti, a vzdychl si. Raději odpočíval ve stínu, ale mladíkův tajuplný výraz ho mátl.

Když spatřil pole, vykřikl údivem.

"Tolik zrní pohromadě jsem v životě neviděl! Ochutnal jsem tvé placky a chutnaly mi. Budeme mít velkou zásobu pro špatné časy. A teď mi to musíš všechno vysvětlit."

Když Tor skončil, prohlásil:

"Zítra pošlu ženy a děti, aby to sklídily. Na podzim nám Tor ukáže, jak obracet zemi, aby se do ní mohlo zasít zrna. Zrna bude mít u sebe zatím šaman." Zasmál se a dodal: "Z tolika jídla nám vyrostou taková břicha, že ani nebudeme moct lovit!"

11

Cnex poslal Tora na pole se ženami, aby je chránil před útokem šelem. Zatímco ženy sklízely, Tor se potuloval kolem a řezal větve.

T'Lo si od práce dvakrát odběhla a z lesa pak bylo slyšet zvuky jejich milostné pŕtky.

Večer přinesl Tor do osady hůlku zbavenou kůry, dlouhou víc než půldruhého metru a silnější než palec, a s ní desítky prutů asi třímetrových.

Když byli konečně hotovi se sklízni, vrátil se do lesa, protože byl rád sám. Hůlku ohnul a k jejím koncům přivázal provázek. Na konci jednoho prutu udělal zářez, nasadil jej na provázek, napnul provázek a zase jej pustil.

Výsledek první střelby z luku byl mizerný. Šíp dopadl dvacet kroků od něj a tětíva ho sekla do předloktí. Tora to neodradilo a dlouho nad tím hloubal. Jako vždy se mu hlavou míhaly útržky neznámých obrazů. Několik týdnů mu trvalo, než na jeden konec šípu dal ptačí peří, které nasbíral v prázdném hnízdě, a na druhý konec připevnil zašpičatělý pazourek. Levé zápěstí si chránil koženým páskem.

Než však nabyt jisté zručnosti, stálo ho to tři týdny cvičení. Šípy napuštěné erakem by měly být stejně

účinné jako oštěp, a navíc doletí dál.

Jednoho dne vstal ještě před svítáním a vyrazil do lesa, aby novou zbraň potají vyzkoušel. Vykradl se z osady zadem a došel až na rozlehlou paseku, kde toho dne hodlal náčelník lovit. Kdyby se mu podařilo zabít jeden nebo dva kusy, nebude je muset vláčet do osady sám.

Když se ujistil, že vítr vane příznivým směrem, přiblížil se k pasece. Páso se tam stádo asi deseti xantil. Padesát kroků od něj stál nádherný samec.

Tor opatrně nasadil šíp. Zvíře však něco vylekalo, dalo se na úprk a s ním celé stádo.

Tor se překvapeně rozhlížel, co mohlo xantily tak vyděsit. Zjistil to velice brzy.

Z nebe se na paseku snášela průhledná koule.

Když dosedla, vyskočily z ní čtyři plavovlasé ženy. Koule se hned zvedla a rychle stoupala k obloze.

"Už zase lovkyně," zasténal Tor.

Zmocnila se ho neovladatelná zlost, že všechno začíná znovu. Brzy se však vzpamatoval a uháněl do osady.

Lovci se právě chystali na lov.

"Pozor, jsou tu lovkyně!" křikl na ně. Ženy s nářkem vybíhaly z chýší.

"Nemá smysl s nimi bojovat, protože mají zbraně, které zabíjejí na dálku. Viděl jsem Xala padnout, když byl od nich na dvacet metrů."

Chtěl jim ještě navrhnout to, co ho zrovna napadlo, ale všichni se už rozutekli. Zůstali jen Wex a T'Lo. Čekali na něj.

"Utečeme k tomu kopci u Hory. Už mě jednou ochránil!" rozhodl.

Začal nekonečný útěk. Tor byl v čele, neustále ve střehu, protože byl přesvědčený, že koulí přistálo víc.

Když před sebou zaslechl podezřelé zvuky, hned změnil směr.

Míjely hodiny. T'Lo mu celkem stačila, ale Wex se musel každou chvíli zastavovat.

Hora už byla nedaleko a Tor začínal doufat, že jsou zachráněni. Vtom zaslechl, jak nedaleko od nich někdo běží. Bleskurychle se rozhodl.

"Pokračujte směrem k Hoře, já se jé pokusím zdržet."

"Ponech nás našemu osudu," protestoval šaman. "Zachraň především sebe. Tvůj život má větší cenu než náš."

"Jděte už," opáčil suše Tor. "Když zůstanete, zmaříte naši jedinou šanci na přežití."

Šaman a T'Lo, ač neradi, pokračovali v útěku. Tor vylezl na strom a přikrčil se ve větvích.

Vytáhl luk a připravil šíp. Právě včas! Ukázaly se čtyři lovkyně.

"Skupino Delta, pozor! Dva kusy pokračují v útěku, ale jeden se skrývá někde poblíž vás!" ozvalo se z černé krabičky.

Tu řeč slyšel Tor teprve podruhé, a to ještě po letech, ale náhle měl pocit, že některým slovům rozumí. Svalnatá lovkyně, která šla v čele, se zastavila. Gestem naznačila ostatním, aby se rozptýlily. Zbylé tři rychle vklouzly do houštin.

Tor využil okamžiku, kdy jedna z žen zůstala sama, a napnul luk. Šíp se zaryl do širokých zad. Lovkyně tlumeně vykřikla, zachroptěla a z úst se jí vyhnula krev.

Příběhly k ní dvě družky.

"Tady nikdo není, Delto jedna..."

Když ji spatřily, vykřikly. Jedna už sahala po černé krabičce, ale šíp ji zasáhl do ruky. Ta druhá se jí snažila pomoci a vzápětí příběhla i čtvrtá lovkyně.

"Prohledejte to tady!" nařídila raněná. "Tohle nic není, jenom škrábnutí."

Sotva to dořekla, skácela se k zemi a tvář jí zřítověla. Zbývající dvě začaly střílet nazdařbůh do křovin. Potom jedna dostala zásah do krku. Druhá propadla panice a s řevem se dala na útěk.

Tor seskočil ze stromu, popadl tři nože, sebral podivnou zbraň s dlouhou hlavní a černou krabičku a utkal k Hoře.

"Delto jedna, co se děje? Proč jste se rozdělily? Odpovězte!"

Tor běžel ještě rychleji. Ten hlas mu naháněl strach.

"Delto jedna, po pravé straně je mýtina. Doběhněte na ni a přileťte pro vás trans. Dvojka, trojka a čtyřka zůstanou na místě, vyzvedneme je postupně."

Tor v té chvíli pochopil smysl věty a uvědomil si, že létající koule dokáže zjistit pozici každé černé krabičky. Rozběhl se k udanému místu, aby nevzbudil podezření.

Vtom ucítil povědomý zápach.

S krutým úsměvem se zastavil, pak pokračoval už pomaleji a opatrněji. A na kraji mýtiny našel to, co očekával. Hnízdo ribaků!

Vhodil do něj černou krabičku, velice opatrně ustoupil a vylezl na strom. Nyní si byl jist. Přístroje létacího stroje dokážou zaznamenávat pohyby, ale nehybné tělo nenajdou. Brzy se ukázala průhledná koule, která vzápětí lehce přistála. Vystoupily z ní dvě lovkyně. Pod paží nesly dlouhou kovovou rouru. "Delta jedna neodpovídá, ale její vysílačka je tímto směrem," řekla jedna, když se podívala na velkou černou kostku, kterou měla u opasku.

Lovkyně došly až na kraj lesa. "Tady je!" zvolala jedna a shýbla se.

Hned nato zařvala bolestí a dlouhý černý had zakomíhal svou vztyčenou trojúhelníkovitou hlavou. Ze zbraně druhé lovkyně vyšlehlo světlo a napůl zuhelnatělý plaz zůstal ležet na zemi.

Žena se však dopustila té chyby, že chtěla družce pomoci. Než se nadála, zaútočili na ni dva ribaci.

Jednoho přeťal světelný paprsek, ale druhý se jí stačil zakousnout do bělostného stehna.

Z koule vystoupily další dvě lovkyně, ale ty už byly opatrnější. Nejdřív pokropily okolí paprsky a teprve potom přistoupily k mrtvým tělům. Odtáhly je do stroje, který se okamžitě vznesl.

Tor zůstal na stromě asi hodinu bez pohnutí, pak slezl a vyrazil k Hoře. Šel pomalu a stále se držel v blízkosti velkých stromů.

Na sklonku dne konečně dorazil k cíli. Brzy našel stopy šamana a své ženy. Nakonec oba objevil u téhož balvanu, kde se tenkrát ukryl sám. Usmál se. Jako by od té doby uplynuly celé věky.

Vklouzl za nimi a posuňky jim naznačil, aby svou radost ze shledání neprojevovali tak nahlas.

"Mlčte," nařídil jim tiše. "A hlavně se nehýbejte!"

Nikdy mu nepřípadalo, že by noc přicházela tak pomalu. Dokud bylo vidět, ustavičně vyhlížel létající kouli.

Když nastala konečně tma, povzdechl si s ulehčením: "Myslím, že se nám podařilo uniknout. Přespíme tady a zítra se vrátíme do osady."

"Vděčím ti za život," zabručel šaman. "Nebýt tebe, snadno mě dohnaly. Vy dva si jděte lehnout, já budu hlídat."

"Škoda, že nás nenapadlo vzít si s sebou něco k jídlu," postěžoval si Tor. "Doslova umírám hlady." Lehli si a T'Lo se k němu hned přitulila.

Šaman klidně pozoroval hvězdy. Uplynuly dvě hodiny, všude byl pozoruhodný klid. Chtělo se mu ukrutně spát. Tor ještě viděl, jak se Wex opřel o skálu a zavřel oči. Chtěl mu něco říct, ale jazyk i všechny svaly mu vypověděly službu. Zoufale bojoval s tou náhlou ztuhlostí, ale marně. Než upadl do hlubokého spánku, měl podivné vidění. Tiše se k němu snášelo obrovské duhové vejce...

12

Ráno se Tor vzbudil jako poslední. Hlavu měl těžkou a v ohbí lokte našel červený vpich.

Několikrát se protáhl, potom sebral luk. Dal druhům znamení, aby zůstali bez hnutí, a naslouchal zvukům nedalekého lesa. Konečně spatřil velkého ptáka, který zobal kobyly.

Za půl hodiny se už oškubaný a vyvrhnutý pták opékal na ohničku.

Když se trojice nasytila, vydala se zpátky do osady.

Jako po každém nájezdu lovkyně osadu postihly četné ztráty. Zmizelo sedm mladých lovců a nevrátily se tři ženy a dvě děti.

Ustaraný náčelník Cnex si přisedl k šamanovi.

"Musíme znovu rozdělit podíly z lovu. Ženy, které přišly o muže, mají děti a ty nesmí zůstat o hladu. Jsou budoucností našeho kmene."

Tor otevřel vak a vytáhl z něho čtyři dýky a onu podivnou zbraň.

Když se Wex a náčelník vzpamatovali z překvapení, stručně jim vylíčil své dobrodružství.

"Jinak jsem šamana a T'Lo zachránit nemohl, musel jsem je zabít," vysvětloval. "Ted' ale nevím, jestli jsem tak zabránil jejich dalšímu útoku, nebo naopak."

Cnex upíral obdivný pohled na dýky. "To nám ukáže budoucnost, Tore," prohlásil. "Rozhodně jsi udělal dobře. To je poprvé, co se někdo dokázal postavit těm d'áblům."

Tor se zachoval diplomaticky.

"Jako náčelníkovi patří tyto zbraně tobě."

Cnex po jedné dýce chtivě hmátl, zkusil palcem ostří a zastrčil si ji za opasek. Pak se zastyděl, že se neovládl, a jednu dýku podal Torovi.

"Zasloužíš si ji víc než kdokoli jiný. Pokud nebudeš nic namítat, dal bych zbývající dvě nejstarším lovcům."

Nedůvěřivě se podíval na pistoli.

"Uměl bys zacházet s touhle divnou zbraní?"

"Myslím, že ano, ale chce to čas. Jak jsem pozoroval, je účinná zřejmě jen na třicet kroků a obávám se, že se brzy vyčerpá."

"V tom případě si ji ponechej a radši mi ukaž, jak se střílí s tou hůlkou, kterou jsi zabil lovkyně."

Tor mu to názorně předvedl.

Cnex se na chvíli zasnul a potom řekl vážným hlasem: "Jsi velice mladý, Tore, a přesto jsi už lovec a hodně jsi nás naučil. Přeju si, abys byl stále po mém boku a rozhodoval o všem se mnou. Čeká nás hodně práce, abychom sehnali dost potravy. Díky tvému luku to snad zvládneme."

Přišla zima a lovkyně se neukázaly. Kmen se přestal obávat pomsty. Cnex respektoval Torovy rady a znovu rozdělil úkoly. Pole rozšířili, zorali a vysázeli zlatá zrna. Chov králíků prospíval a ve vrších bylo vždy hojně ryb.

Každý lovec měl nyní luk, který skvěle ovládal. Na lov stačilo chodit už jen dvakrát týdně.

Jednou v noci měl Tor jako obvykle hlídku a seděl u ohně. V myšlenkách byl někde jinde, protože palisáda, kterou obehnali osadu, se zatím osvědčovala. Problémy byly pouze s mrchožravci, které občas přilákala vůně pečeného masa a oni se snažili dolů do tábora. Většinou ale stačilo hodit mezi ně oštěp. Tuto noc však byl klid. A tak se stalo, že si nevšiml stínu, který přelézal ohradu.

Ani nevěděl, proč se otočil. Byl to nějaký šestý smysl, zachytil neznámý pach či závan vzduchu, nebo zašramotil kamínek?

Ve zlomku vteřiny zaznamenal statnou postavu s kyjem. Vrhł se stranou, překulil se, vyskočil. Kyj dopadl na místo, kde měl před zlomkem vteřiny hlavu.

Nedal útočníkovi čas, aby se vzpamatoval z překvapení, a prudce ho udeřil do šíje. Jen to křuplo a bylo po všem. Vykřikl na poplach, sebral luk a vystřelil po dalším, který přelézal ohradu. Ozval se výkřik bolesti, potom rána a Tor věděl, že zasáhl. To už Cnex a ostatní lovci vybíhali z chýší.

Útočníci zmizeli. Zůstal jen zabítý u ohně. Zdálo se, že nebezpečí pominulo, ale Cnex pro jistotu nechal na stráž šest lovců.

Ráno se všichni shromáždili, aby se poradili, co dál. Než stačili něco vymyslet, z lesa vyšli tři muži.

K palisádě se přiblížil chlap jako hora s obrovským kyjem v ruce.

"Jsem náčelník Rek," zařval. "Když se podrobíte, ušetřím vás, když ne, všechny vás pobiju!"

Cnex váhal, ale Tor zabručel:

"Tak mocný zase nebude, jak tvrdí, jinak by zaútočil v noci a využil překvapení."

"Vyzývám náčelníka této osady," pokračoval obr. "Vítěz bude vládnout oběma kmenům."

Tor napnul luk a poznamenal:

"Souboj je naprosto zbytečný. Za chvíli bude po něm." Cnex mu položil ruku na rameno.

"Počkej, Tore. Je to výzva. Já teď musím dokázat, že jsem hoden být náčelníkem."

Vyšel z palisády a zařval:

"Nechá vládne ten lepší!"

Soupeři se dlouho pozorovali. Cnex měl oštěp a dýku, Rek zlehka pohupoval kyjem, jako by to byl jen klacík.

Vlastní souboj však netrval dlouho. Rek si věřil až příliš a snažil se Cnexem rovnou zabít. Cnex se šikovně vyhnul dvěma úderům kyje a potom vrazil soupeři dýku do hrudi.

A zároveň křikl do lesa:

"Náčelníkem je Cnex!"

Z lesa vyšlo asi deset bojovníků a pokleklo. Za nimi následovalo patnáct žen a několik dětí.

Když všichni odpřísáhli věrnost a poslušnost Cnexovi, pustili je do osady. Vyzábílí a unavení cizinci se zvědavě rozhlíželi. Cnex dal opéct xantilu a nově příchozí se rychle smísili s domácími.

Nešťastníci byli už týden na cestě. Minulý měsíc jejich osadu napadly lovkyně a způsobily jim velké ztráty. Bez ohně a jen s několika lovci neměli naděje na přežití. Jejich náčelník proto rozhodl, že osadu opustí. Dlouho putovali, živil se jen kořínky a kůrou. Cestou zemřeli všichni starci a řada dětí.

Zbytek dne strávili stavbou chýší. Nově příchozí si závistivě prohlíželi pazourkové sekery, jimiž domácí snadno odsekávali větve, které by oni jen stěží zlomili.

Na sklonku dne náčelník Torovi spokojeně řekl:

"Ti noví umožní naší osadě, aby se dál rozvíjela. Rozšíříme palisádu."

Přišla noc a všichni se odebrali na lůžko. I ti noví měli kde spát. Cnex rozdělil zbytek xantily k večeři.

Tor se zamyšleně vrátil do chýše, kde šaman Wex drtil jakési byliny.

"Všiml jsem si," že někteří jsou ranění. Zítra je budu léčit."

V té chvíli vstoupila dovnitř T'Lo a za ruku vedla asi patnáctiletou černoookou dívku. Na jejím vyzábělém těle by se dala spočítat žebra, ale měla pěkná pevná ňadra.

"Jmenuje se M'No," řekla T'Lo. "Je to dcera zabitého náčelníka Reka. Ted' už nemá nikoho a nikdo z jejího kmene ji nechtěl přijmout. Myslím si, že Tor uživí dvě ženy."

Na odpověď nečekala a s novou přítelkyní připravila večeři. V klidu pojedli a Tor musel mírnit M'No, která jídlo nenasytně hltala.

"Když budeš moc jíst," přidal se k němu šaman, "onemocníš. Neboj se, i zítra se dosyta najíš."

M'No se s obdivem podívala na Tora a potom zašeptala:

"To musíte mít silné lovce, když máte tolik jídla."

"Tor je nejlepší," odpověděla T'Lo. "Ve všem. Však uvidíš." A rozesmála se.

Když povečeřeli, Tor ještě chvíli pomáhal šamanovi třídit bylinky. Potom si lehl do kouta. Z každé strany se k němu přitulilo jedno tělo.

Tu noc toho moc nenaspal...

13

Zelenooká plavovláška Myrna se rozkošnický protáhla v posteli. Bylo jí teprve dvacet dva, ale díky své autoritě, inteligenci a přízni císařovny už rok velela základně na Xenu.

Bylo to velice lichotivé povýšení, ale vyneslo jí i závist a nevraživost. Zvláště ji nesnášela vedoucí oddělení biologie Ryna, která na Xenu sloužila už pět let, takže si na velitelské místo činila nárok.

Myrna svůj úkol zatím zvládala skvěle, ale stýskalo se jí po mateřské planetě Swizu, po životě na císařovnině dvoře, po bálech, divadlech a dalších zábavách a kratochvích.

Patřila sice mezi císařovнины favoritky, ale stejně si nebyla jistá, zda to povýšení jí bylo uděleno za odměnu, anebo se jednalo o šikovný manévr nějaké sokyně, která ji tak vystrnadila z císařovнина okolí.

Do ložnice vstoupil sluha. Byl statný, urostlý, plavovlasý a měl hladkou tvář. Oblečen byl do krátké hnědé tuniky. Poklekl a řekl:

"Paní, máte se urychleně dostavit do velínu."

Myrna vyskočila z postele. Byla úplně nahá a se zalíbením hleděla na svůj obraz ve velkém zrcadle. Obrátila se k sluhovi.

"Honem mi podej zlatou tuniku a střevíce!"

Muž přes ni přetáhl tuniku a klekl si, aby jí pomohl do bot.

Myrna rychle opustila své komnaty, přešla nádvoří s vodotrysky a rozkvetlými záhony a vstoupila do velké budovy. V hale za širokými okny bylo vidět astroport a za ním les, který základnu obklopoval ze všech stran. Velice účinná elektrická ohrada chránila areál před šelmami a příliš zvědavými domorodci. Velitelka vešla do své pracovny, kde ji už čekaly Ryna a Ala, jež odpovídala za spojení. Ala byla světlovlasá baculatá třicátnice, která se ustavičně usmívala. Smaragdová tunika jen stěží zakrývala její olbřímí ňadra.

"Právě jsem dostala zprávu z císařovнина štábu," hlásila. "Zítra přistane loď a dostaly jsme za úkol

připravit hon."

"Už zase," vzdychla si Myrna. "Naposled tady byly před dvěma měsíci. Jestli nebude mít zvěř dost času na reprodukci, tak ji na téhle planetě úplně vyhubíme."

"Rozkaz je rozkaz," prohlásila svalnatá plavovlasá obryně Ryna a zatvářila se nesmlouvavě. "Ostatně mám ještě čtyři reprodukční buňky."

Velitelka potřásla hlavou a suše odvětila: "Tak dobře. Dejme se do práce."

Přistoupila k velké planisféře, na níž byly vyznačeny barevné body.

"Tady jsou všechny osady, které jsme zjistily při posledním leteckém průzkumu. Jistě víte, že všechny jsme za poslední tři roky navštívily."

Ryna ukázala na mapu.

"Až na tuhle poblíž sopky. Tam jsme byly naposled před pěti lety."

Myrminy pěkně tvarované rty se ušklíply.

"Já tuhle oblast nemám ráda. Studovala jsem hlášení předchozích velitelek. Byly tam dva smrt'áky, tvrdilo se, že šlo o nehodu. Potom před pěti lety došlo k dalšímu incidentu a měly jsme pět mrtvých. Pitva zjistila, že tři lovkyně byly zabity otrávenými šípky. A navíc jsme ztratily dvě příslušnice ochranky."

"Ty uštkl had," namítla Ryna. "Tenkrát jsem zrovna nastoupila a dobře si to pamatuju."

Myrna energicky zavrtěla hlavou.

"Ta hlášení jsem si podrobně prostudovala a nemyslím si, že by to byla náhoda. Vysílačka ležela v hnízdě těch hadů. Ještě to zvážím."

Chvilí zvažovala nejrůznější eventuality a potom se rozhodla.

"Zaútočíme na tu osadu, co leží u sopky. Z ostatních osad bychom získaly jen průměrný materiál, a navíc hrozí, že je úplně zlikvidujeme."

"Vždyť jsou to jen samci," odfrkla si Ala. "Co je na tom?"

"Zatím se nám hodí. Když neuděláme něco, abychom je uchovaly, za pár let nemůžeme pořádat ani hony, ani zápasy. Půjdem nato tentokrát jinak. Rozdělíme se na družstva po čtyřech. Za každým družstvem bude postupovat ve vzdálenosti asi sto metrů další družstvo, které je bude krýt. Navíc bude každé družstvo sledovat jeden trans, vybavený nejen detektory, ale i termovizí. Kdyby se nějaký samec chtěl skrýt, snadno ho najdeme."

"Nepřipadá ti, že ty primitivy trochu přeceňuješ?" poznamenala s úšklebkem Ryna. "Jedna lovkyně je stokrát silnější než celý kmen."

"O tom nepochybují," souhlasila smířlivě Myrna, "ale buďme radši opatrnější. Tím nic nezkazíme."

Zbytek dopoledne se dohadovaly na podrobnostech plánu.

Když Myrna ukončila schůzku, přistoupila k ní Ryna.

"Potřebuju vajíčka do zásoby," prohlásila. Ráno jsem se dívala do počítače a ty jsi zrovna v příznivé periodě."

Velitelka přikývla. "Takže se do toho rovnou dáme. Pak bych se podívala do tvé laboratoře."

Přešly halu a vešly do dvoupatrového pavilonu, který stál stranou hlavní budovy. Ryna odvedla velitelku na operační sál. Pomohla jí z tuniky a položila ji na stůl. Když připravovala přístroje, neubránila se a neustále se dotýkala Myrnina překrásného těla. To však bylo jako z ledu.

Jen nerada se vzdálila od stolu, aby dokončila přípravu.

"Škoda," vzdychla si, "že nejsi svolná. Poznala bys se mnou netušené rozkoše. Radši dáváš přednost těm svým sprostým hrátkám se sluhy."

Myrna jen suše odvětila:

"Bavím se, jak se mi líbí. Ani naše ctihodná císařovna neopovrhne otroky. Pusť se do práce, už jsem s tebou ztratila až příliš mnoho času."

Ryna ovládla hněv a dala se do díla. Potřela Myrnino břicho antiseptikem a aplikovala lokální anestezii.

Uchopila laserový skalpel, provedla malý řez nad pupíkem a do dutiny břišní zavedla trubičku.

Pozorně sledovala obrazovku a zvolna zasouvala trubičku až k vaječníku. Z trubičky vyjela dutá jehla, která natáhla tekutinu a vajíčko.

Ryna obratně trubičku vytáhla a ránu postříkala zajizvovacím sprejem.

"Hotovo," řekla. Nalepila na zkumavku nálepku a přidala ji k ostatním.

Myrna vstala a oblékla se.

"A teď do laboratoře, abych mohla všechno zapsat do hlášení," poznamenala.

Ryna s neproniknutelným výrazem ve tváři otevřela dveře do místnosti, kde pracovaly dvě techničky ve sterilních skafandrech.

"Tady uložená vajíčka oplodňujeme vybranými spermatozoidy odebranými od těch několika samců, kteří je ještě produkují. Embrya se vyvíjejí měsíc ve speciálních inkubátorech, potom jejich vývoj zastavíme, dokud nezískáme organismus, ve kterém by se mohla vyvíjet dál."

Procházely místností a Ryna ukázala na jedny dveře.

"Tady embrya - zpravidla po čtyřech - přenášíme do břišních dutin samců, které nám opatřuješ."

O pár metrů dál se dostaly do dlouhé místnosti se zasklenými celami. V každé byl jeden muž.

Když vězňové spatřili ženy, začaly vrčet.

"Myslí si, že je krmení," řekla posměšně Ryna. "Zpočátku toho vždy sežerou neuvěřitelné množství."

V posledních klecích se muži už ani nehýbali. Leželi na lůžkách, infuzi měli zavedenou umělou výživu a jen jejich ohromná, nestvůrně roztažená břicha se vzdouvala při každém nadechnutí.

"V poslední fázi už ani nemůžou jíst a musíme jim aplikovat umělou výživu. Zároveň jim podstatně zvyšujeme dávky imunodepresiv."

Hrdě dodala: "Organismy normálně vylučují substance určené k eliminaci cizích tělísek, tedy uměle implantovaných embryí. Naštěstí máme celou škálu produktů, které dokážou neutralizovat nevhodné proteiny. Ale musíme udržovat naprosto sterilní prostředí, aby nedošlo k infekci."

Ryna ukázala na jednu celu. Ležel tam muž s přivřenýma očima. Obličej měl vyhublý a kůži skoro průsvitnou.

Pohlédla na údaje na dveřích a zasmála se.

"Máš štěstí, tenhle má zrovna termín. Můžeš se dívat."

Stiskla tlačítko a čtyři techničky v bílých pláštích vtlačili do místnosti pojízdná nosítka. Popadly muže a naložily ho. Pokoušel se bránit, ale snadno ho přemohly a připoutaly.

Myrna je se zájmem následovala na operační sál. Bioložka si svlékla tuniku a nabídla tak kolegyni pohled na své kypré tělo. Potom vstoupila do přechodové komory, kde ze stěn stříkaly proudy antiseptické látky, jež vystřídal proud horkého sterilního vzduchu.

Oblékla si plášť a natáhla rukavice.

Jedna asistentka zatím Myrnu zavedla do jiné místnosti, odkud mohla sledovat vše, co se odehrávalo na operačním sále.

"Jsem připravena," řekla Ryna a uchopila skalpel.

Jedním tahem rozřízla mužovo břicho od pupku k hrudní kosti.

Zatímco asistentka na těch několik cév, které unikly koagulačnímu laseru přikládala tampony, Ryna otevřela pobřišnici a nasadila kleště. Pod tenkou průhlednou blánou se objevily čtyři plody plovoucí v plodové vodě.

Rychle popadla jeden plod a stiskla peánem pupeční šňůru, zatímco asistentka natahovala plodovou vodu. Když předala čtvrtý plod asistentce, která stála za ní, na okamžik se zahleděla na červenou hmotu placenty, která se přilepila na pobřišnici, na játra a střeva.

Podvázala pupeční šňůru, vložila několik plastických drenů do břišní dutiny a několika svorkami ji stáhla.

"Normálně bych ho ani nemusela zavírat a mohla ho poslat rovnou do pece, ale zjistila jsem, že někteří porod přežijí. Můžou tak posloužit znovu. Jenomže zatím se mi podařilo použít jednoho jen dvakrát. Tenhle to ale asi stejně nepřežije... No, uvidíme."

Hned potom vyšla z operačního sálu. "A je to," zasmála se. "Děti se předají sestrám, ty se o ně postarají, dokud nebudou schopny převozu na Swiz."

Myrna se rozloučila a vracela se do své pracovny.

Ryna za ní chvíli toužebně hleděla. Pak přistoupila k asistentce a pohládla ji po zadečku.

"Pojď se mnou," zašeptala, "potřebuji trochu něhy."

Za pět let se změnil ve statného mladého muže, byl o hlavu větší než všichni jeho druzi.

Cnex zestárl, ale pořád byl náčelníkem a pečoval o rozvoj malého kmene. Pole, která rozšířili, dávala takovou úrodu, že měli placky ke každému jídlu.

Na břehu řeky nechal Tor vybudovat sádky, v nichž uchovávali ryby.

Také brzy zjistil, že jeden druh hlíny se snadno tvaruje. Zkusil z ní udělat nádoby a vysušil je na slunci.

Později je vypaloval v peci. Nádoby byly pak pevnější.

Postavil i menší chýši na získané produkty, na něž dohlížely T'Lo a M'No. S oběma ženami vycházel skvěle a noci, které s nimi prožíval, byly opravdu úžasné.

Tím víc ho dopálilo, když si uvědomil, že lovkyně chtějí tento klid opět narušit.

Už přibíhaly. Nechal je proběhnout, pak zamířil na záda té poslední. Zasvištěl šíp a přesně zasáhl cíl. K jeho zoufalství se však od těla odrazil. Netušil, že Myrnu na poslední chvíli napadlo, že by si měly všechny obléct neprůstřelné vesty.

Lovkyně vykřikla, otočila se a ukazovala jeho směrem. Tor chtěl utéct. Ale bylo příliš pozdě. Vběhl přímo do náruče další skupině.

Jako ve zpomaleném filmu viděl, jak jedna lovkyně zvedá zbraň, pocítil bodnutí a hned ztuhl. Nohy se mu podlomily a skácel se na zem.

Vytrhly mu luk a dýku a spoutaly mu ruce za zády. Pokoušel se přemoci ospalost. Připadalo mu, že nějaké substance v jeho organismu neutralizují jed, asi jako tenkrát, když ho uštkl jedovatý had. Onu ukořistěnou pistoli tenkrát rozebral a našel v ní dvanáct kovových jehel, v každé byla kapka jakési tekutiny.

Byl při plném vědomí, ale nemohl se ani hnout. Viděl, jak poblíž přistává koule. Dvě lovkyně ho vnesly do jakési klece, kde už leželo jedno tělo. Poznal v něm N'Moka. Spal.

Koule se okamžitě vznesla. Přes mříže mohl pozorovat pilotní kabinu. Užasle sledoval pohyby pilotky. Stroj pětkrát přistál a vždy do něho vnesly další tělo. S úlevou konstatoval, že šamana a Cnex ne dostaly.

Potom stroj nabral výšku a zamířil na jih. Tor si všiml, že má dva pedály. Jeden zvyšoval rychlost, druhý ji snižoval a uprostřed byla tyč zakončená koulí. Tou se ovládal směr letu.

Po dvou hodinách se začali snášet dolů a přistáli na astroportu kousek od přízemního baráku. Přijeli sluhové s pojezdými nosítky. Tor se zájmem hleděl na statné světlovlasé muže, kteří však jinde na těle neměli žádné ochlupení, a to ani v rozkroku.

Sluhové zajatce převezli a Tor se ocitl v kleci, kde byla na zemi jen podestýlka ze slámy.

Na chodbě viděl ještě další sluhy, ti však byli menší, vypadali spíš jako dvanáctileté děti. Potom se dveře zavřely.

Myrna si v pracovně oddechla. Lov skončil a k žádné mimořádné události nedošlo.

"Ještě že jsi nařídila ty vesty," řekla uznale Ryna. "Jinak bychom měly dvě mrtvé."

Do místnosti vešla jedna lovkyně. Byla to mimořádně statná a svalnatá žena.

"Vítej, Riwo," pravila laskavě Myrna. "Myslím, že jste strávily příjemný den."

"Vynikající, Myrno! Zvěř byla prohnána a kvalitní. Až se vrátím na Swiz, pochvalně se o tobě zmíním císařovně."

Velitelka jen přikývla.

"A ted'," pokračovala obryně, "musíme připravit hry na zítřek. Rozhodla jsem se, že do arény půjdu s Velou a Samou. Chceme si vybrat soupeře."

"Půjdeme se tedy podívat na úlovky. Ryna nás doprovodí. Nejdřív si ale vybere kusy pro reprodukční středisko."

"Doufám, že se dohodneme," poznamenala Riwa. "Císařovna se velice ráda dívá na přenosy her."

Trojice provázená jedním sluhou vešla do vězení. Riwa se ušklíbala.

"Ti ale smrdí," poznamenala znechuceně.

Zvolna procházely kolem klecí. Muži byli už vzhůru, někteří cloumali mřížemi a vrčeli.

Myrna se náhle zastavila. Spatřila stojícího Tora. Překvapila ji jeho krása a jeho živý pohled. Představa tohoto muže s obrovským břichem a vyzábělými údy jí najednou připadala přímo nestvůrná. Pro něj by

byla lepší rychlá smrt.

A hned se pohádaly.

"Má příliš úzkou pánev," řekla Ryna. "V něm se nikdy nevyvinou čtyři plody."

"Co budeme dělat s takovým chcípáčkem? Potřebujeme pořádného soupeře."

Myrna předstírala, že přemýšlí.

"Je svalnatější, než se zdá," pravila potom. "A řekla bych, že je mrštný. Navíc měl u sebe lovecký nůž. Možná některou z nás zabil. V souboji by mohl být velice nebezpečný. Nemá smysl, abyste zbytečně riskovaly. Radši ho pošleme na reprodukci."

Obryně se tak rozesmála, až se jí roztřáslы všechny brady.

"Snad si nemyslíš, že nás nějaký samec může porazit? Zítřka ti ukážu, jak se pleteš. Sama ho rozšmikám na nudličky, a v rekordním čase!"

"Jak myslíš, Riwo..."

15

Arénu si vybudovaly na astroportu a obehaly ji plastovou palisádou. Kolem ní postavily stupně pro dvě stě diváček. Lóže, o kousek vyvýšená, byla určena pro Myrnu, vedoucí pracovnice a pro návštěvnice.

Pozváni byli i sluhové, ti měli místa proti tribuně.

Myrna dala znamení. Otevřela se vrata, do arény vstoupily tři bojovnice a došly před lóži. Byly v loveckém, měly tedy tuniku, nízké boty a přilby. V levé ruce držely kulatý štít a v pravé svíraly meč. Podle neměnného ceremoniálu se nejdříve otočily k televizním kamerám a pozdravily, potom zvedly meče a opřely se o balustrádu.

Velitelka dala další znamení, otevřela se jiná vrata a do arény strčily tři muže. Byli úplně nazí a jako zbraň měli pádný kyj. Váhavě kráčeli, oslňovalo je prudké sluneční světlo.

Lovkyně vydaly bojový pokřik a postupovaly proti nim. Tor měl před sebou statnou mužatku s pletenci svalů a s knírkem. Její jméno bylo Sama. Víc si ji prohlédnout nestačil, protože k němu okamžitě přiskočila a rozmáchla se bičem. Hbitě uhnul a zaútočil kyjem.

Mužatka nastavila štít a útok hravě odrazila. Vzápětí zaútočila znovu, ale tentokrát mečem. Byla mnohem svižnější, než se na první pohled zdálo.

Tor meč odrazil kyjem a hned udeřil do štítu. Nemířil však doprostřed, ale do okraje. Úder byl tak prudký, že ženě vyrazil štít z ruky.

Jeho výkon odměnil bouřlivý jásot. Myrna se vzrušeně předklonila. Lovkyně se rozběsnila a mlátila jako zběsilá, ale soupeř jí mrštně uhýbal.

Pak využil toho, že lovkyně na okamžik ztratila rovnováhu, uskočil a zasáhl ji do ledvin. Zařvala bolestí a náhle zavládlo ticho.

Žena se zatvrdila a pokračovala v útoku. Tvář měla zkřivenou bolestí, zalitou potem a ztěžka oddychovala. Úder do břicha jí vyrazil dech. Hned nato jí odletěl meč a prudce ji zabolet rozdrcený loket.

Skácela se k zemi. Tor se rozpráhl kyjem, chtěl jí rozdrtit lebku, ale v poslední chvíli úder zmírnil. Byla to tvrdá rána, ale kost nepraskla.

Za hrobového ticha sebral meč a potěžkal ho v ruce. Takovou zbraň v životě neviděl, ale kupodivu věděl, jak se používá... Meč... šerm...

Do reality ho vrátil jásot. Riwa právě vrazila meč do srdce nešťastného N'Moka. Třetí lovkyně svého soupeře už několikrát zasáhla, ale bránil se dál.

"Riwo, pomsti ji, pomsti ji!" řvalo publikum.

Obryně zamířila k nehybnému Torovi. Kvarta, sexta, kvinta..., proběhlo mu k jeho překvapení hlavou, když hbitě odrážel výpady.

Soupeři byli nyní těsně u sebe. Riwa spoléhala na svou sílu a snažila se toho směšného samce odtlačit. Měla však pocit, že naráží do zdi.

Tor se jí zčistajasna vysmekl a Riwa letěla dopředu a ještě vyfasovala ránu do zad. Zaryčela vzteky a zaútočila. Přišla o přilbu a vlasy se jí zbarvily krví.

Nyní byl na řadě Tor. Zkusil několik fint a potom provedl výpad. Hrotem meče projel Riwě po předloktí

a pak jí ho vrazil do lokte.

Riwa bolestí upustila meč a sklonila štít. Tor ji mečem naplocho udeřil přes ústa a připravil ji o zuby. Obryně zavravorala dozadu a skácela se k zemi.

Tor pudově vytušil nebezpečí a prudce se otočil. Hnala se na něj poslední lovkyně, která konečně zdolala soupeře.

Tento souboj už netrval dlouho. Tor ji odrazil kvartou, provedl výpad a probodl jí stehno. Souboj ukončil úderem do hlavy. Zavládlo opět ohromené ticho, které přerušila až Myrna. "Stráže, odved'te vězně do cely. O jeho osudu rozhodneme později."

Ryna vstoupila do Myrminy pracovny. Velitelka právě psala hlášení.

"Je to dobrý. Dostanou se z toho všechny tři. Ten divoch se zřejmě mírnil. Sama má frakturu lokte a bouli na hlavě. Mohl ji klidně zabít. Riwa bude potřebovat zubní protézu, ale zranění nemá vážná. Vala je na tom relativně dobře. Nechápu, jak se to mohlo stát."

"Ten divoch mě mate," přiznala Myrna. "Na člověka, který žije v době kamenné, se až podezřele dobře vyzná v šermu. Půjdu si lehnout. Jsem ráda, že to dopadlo takhle."

Ryna vstala. "Zůstanu přes noc na ošetřovně. Dohlédnu na ně."

Když Myrna konečně osaměla, zavolala si sluhu, dala mu přesné instrukce a potom přešla do svého bytu, kde ji čekala studená večeře.

Tor podřimoval v cele, když ho vyrušilo prudké světlo. Dveře otevřel plavovlasý muž, opatrně ustoupil a namířil na něj pistoli.

Gestem Torovi naznačil, aby se otočil a dal ruce za záda. Pak mu nasadil pouta. Vedl ho přes nádvoří, potom s ním vešel do elegantního pavilonu. V menší dlážděné místnosti mu nařídil, aby si lehl do velké kádě.

Hned do ní začala proudit narůžovělá voda. Tor si liboval v horké lázni a sluha mu zatím mazal tváře jakousi pěnou. Když ho oholil, ještě ho ostříhal.

Za půl hodiny se Tor na sebe podíval do zrcadla. Když sluha otevřel flakon s parfémem a začal mu mazat prsa, jen se ušklíbl.

"A teď pojd'," řekl sluha. "Doufám, že budeš ve formě, protože paní je velice zlá, když někdo selže."

Tora překvapilo, že mu rozumí. Chtěl odpovědět, ale pak raději mlčel. Bude lepší, když to nebudou vědět.

Sluha ho postrčil do velké místnosti. Sám si klekl a podal Myrně pistoli.

"V pořádku," řekla suše. "Jdi vedle a do ničeho se neplet'."

Sama se dlouho dívala na Tora. Umytý a ostříhaný jí při padal ještě pohlednější.

Všimla si, že on se dívá na stůl s jídlem, a posuňkem ho pobídla, aby šel blíž.

"Jez," poručila mu. "Asi máš hlad. Úplně jsem jim zapomněla říct, aby ti dali najíst."

Tor zvolna přistoupil ke stolu. Opatrně si sedl a pohlédl na nůž a vidličku. Neohrabaně je uchopil a odřízl si kousek masa.

Myrna se na něj zmateně dívala. Očekávala, že se na jídlo hltavě vrhne rukama, ale on si zachovával jistou důstojnost.

"Lehni si na postel," nařídila mu pak přísněji, než vlastně chtěla.

Nasyčený Tor uposlechl. Překvapilo ho, jak je lůžko měkké.

Myrna odložila zbraň a rozepnula si tuniku. Oděv sklouzl na zem a ona v půvabné nahotě přistoupila k mladému muži, kterého její krása zřejmě okouzila.

Následující hodina byla stejně bouřlivá jako příjemná. Tor se však pro jistotu mírnil, protože pochopil, že by urazil Myrminu pýchu, kdyby jí nepřenechal veškerou iniciativu.

Mladá žena konečně spokojeně vstala. Takhle ji ještě žádný sluha neukojil. Zprvu hodlala poslat Tora okamžitě do cely, ale pak usoudila, že ráno bude času dost a že si ten příjemný zážitek spolu mohou zopakovat.

Sebrala pistoli, a než se Tor nadál, vystřelila na něj. "Lituji," řekla, "ale chci se pár hodin prospat a nechci mít strach, že mi utečeš."

Tentokrát Tor žádnou malátnost necítil. Jeho organismus si už na paralyzátor zvykl. Ale předstíral, že

usnul.

Myrna ho několik minut pozorovala. Už si chtěla jít lehnout, ale vtom někdo tiše zaťukal na dveře. Rychle si natáhla tuniku a šla otevřít. Do dveří nakoukla Ala.

"Máš tady vězně?" zašeptala. "Ano, ale právě jsem ho uspala."

"Já to tušila. Kvůli tomu za tebou jdu. Zrovna jsme dostali urgentní depeši od císařovny. Dnešní zápas vyvolal nesmírný skandál a celý dvůr je pohoršen. Císařovna požaduje, aby ten divoch byl zítra před kamerami popraven. Dokonce přesně určila, jak má být mučen. Hodiny má rvát bolestí, než zemře. Domnívala jsem se, že bys to měla vědět jako první."

"Díky, Alo. Tohle ti nezapomenu. Hned ho dám odvést do cely." Jakmile se dveře zavřely, Myrna zamířila k interkomu, ale nestačila jej stisknout. Před ní stál Tor s pistolí v ruce. Než stačila vykřiknout, dostala zásah.

Tor rychle prohledal pokoj a zklamalo ho, že našel už jen lovecký nůž. Tiše přešel do vedlejší místnosti. Sluha tam seděl před jakousi bednou, v níž se hýbaly obrázky.

Tor ho chňapl za vlasy a přiložil mu nůž na krk. "Cekneš a podříznu tě," zavrčel.

Muž se třásl strachy, ale neodvažoval se ani pohnout. "Kde najdu trans?"

"U astroportu. Ale jsou tam strážé."

"Doved' mě tam," nařídil mu Tor.

"Nemůžu. Kdyby se to paní dozvěděly, zabijou mě!" Tor přitlačil nožem.

"Když neposlechněš, zabiju tě já, a teď hned."

Muž se vzdal.

"Aspoň mi slibte, že mě potom omráčíte."

Tor se sluhou přešli květinové nádvoří, proklouzli mezi dvěma baráky a potom sluha ukázal na hangár.

"Transy jsou tamhle. Vzadu jsou dvířka, ale hned za nimi je stanoviště s dvěma strážemi."

"Díky," zašeptal Tor a stiskl spoušť. Sluha se okamžitě skácel a usnul.

Tor přeběhl otevřené prostranství a přitiskl se ke kovové zdi. Dlouho naslouchal, ale žádný zvuk neslyšel. Potom opatrně otevřel dveře a vklouzl dovnitř. Ze zasklené kukaně vycházelo světlo. S pistolí v ruce se k ní přiblížil.

Málem se rozesmál, když zjistil, čemu se obě strážné věnují. Pranic to nesouviselo s jejich službou. Z extáze přešly rovnou do hlubokého spánku, ani nevěděly jak.

Rychle sáhl po jedné z těch zbraní s dlouhou hlavní. "Laser," zašeptal. To slovo ho napadlo jen tak.

Všiml si páky s jakýmsi nápisem a hned věděl, že tím se otvírá hangár. Ani ho nepřekvapilo, že to ví. Zatáhl za páku. Vrata se začala otvírat a Tor se rozběhl k transu, který byl nejbliž k východu.

Sedl si do křesla a skoro instinktivně stiskl červený knoflík. Stroj zavrčel a zvedl se pár centimetrů nad zem.

Vtom se rozječela siréna. Patrně něčím spustil poplašné zařízení. Automaticky sešlápl pravý pedál a prudká akcelerace ho strhla dozadu. Rukou se chytil tyče uprostřed.

Stroj se prudce vznesl. Tor měl štěstí, že počáteční rychlost byla dostatečná, takže se stroj bez potíží dostal přes práh hangáru. Po několika zvratech se mu podařilo trans stabilizovat do horizontálního letu.

Nepochyboval o tom, že ho lovkyně budou pronásledovat. Musí se někde ukrýt, jedině tak může přežít.

Byl však nahý a měl jen nůž, uspávací pistoli a pak ještě ten podivný laser.

Kdyby se nějak dostal k Hoře a k tomu kopci, na němž se už dvakrát ukryl! Musí zamířit na sever a doufat, že vycházející měsíc bude svítit dostatečně silně, aby Horu poznal.

Upoutal ho číselník s pohyblivou ručičkou. Pozorně na něj pohlédl a hned věděl, kterým směrem má letět.

Z panelu se ozval hlas:

"Trans 3, okamžitě se vraťte na základnu. Opakuji..."

Tor se ušklíbl. Uvědomil si, že tenhle přístroj jim prozradí jeho polohu. Dál sešlapával plyn a soustředil se na let.

Hlas se však ozýval do omrzení. Nakonec otočil knoflíkem a hlas ztichl. Brzy ho však vystřídal jiný.

"Hlídká věži. Jsme na tisícovce. Už ho máte?"

"Míří na sever, ale letí příliš nízko. Nemůžeme ho pořádně zaměřit."

Takže hon už začal!

Měsíc vyšel a matně osvětloval les pod transem. Uběhla hodina. Věž si vyměňovala s transy nadávky. Tor nedokázal odhadnout, jakou rychlostí letí, ale připadalo mu, že rychleji než trans, který ho donesl do města lovkyň. Let trval nejméně dvě hodiny. Pokud se nezmýlil ve směru, měl by už brzy spatřit Horu. Uplynulo několik nekonečných minut a potom na obzoru konečně spatřil známý kužel.

Ted' už se nevzdával naděje, ale vtom ho zaskočil výkřik:

"Mám ho! Mířím přímo na něj!"

Ohlédl se a spatřil rychle se zvětšující bod.

Pilotka byla tak vzrušená lovem, že se dopustila té chyby a nahlas komentovala svůj postup:

"Hotovo. Už ho mám na zaměřovači!"

Tor sešlápl brzdu a na ramena se mu snesla nesmírná tíže. Před jeho strojem se mihl červený blesk a za ním hned nepřátelský trans. Slyšel, jak pilotka kleje.

Hora byla téměř na dosah ruky, ale Tor pochopil, že takhle se k ní nikdy nedostane. Trans už obracel a chystal se znovu zaútočit. V posledním okamžiku zpozoroval mýtinu, prudce se snesl dolů, zavadil o vrcholky stromů a sešlápl brzdu. Stroj ještě ani nezastavil a Tor už vyskočil a kutálel se po trávě.

Trans pokračoval ještě chvíli v letu a narazil do stromu. Vyšlehly vysoké oranžové plameny.

Tor popadl zbraně a uháněl pryč.

16

Myrna vstoupila do své pracovny ještě za svítání. V jejím křesle si hověla Ryna, vedle ní stály zachmuřená Ala a Riwa. Riwa měla fialový obličej a napuchlé rty, přesto však bylo vidět, že jí vpředu chybějí zuby. Pravou ruku měla na pásce.

"Co se děje?" zeptala se suše Myrna.

"Věžeň, kterého sis tak neopatrně pustila do bytu, utekl. A protože jsi spala, musela jsem převzít velení."

"Taky jsi mě mohla probudit injekcí."

Ryna se chladně usmála. "Usoudila jsem, že by se o tomhle incidentu měl dozvědět štáb. Císařovna mě osobně jmenovala velitelkou základny. Vrat' se k sobě. Dokud císařovna nerozhodne o tvém osudu, máš domácí vězení. Já ted' musím napravit tvé chyby a chytit toho divocha. Ostatně to už dlouho nepotrvá."

Myrna si uvědomila, že udělala chybu, na kterou její sokyně už dávno čekala. Vztekla sevřela rty a obrátila se ke dveřím. Ani si nevšimla Alina lítostivého pohledu.

"Divoch," zabručela. "Řekla bych, že Ryna odhaduje situaci špatně. Ale ať si poradí. Když to prošvihne, tím lépe pro mě."

Nová velitelka zatím organizovala další postup.

"Musíme vycházet z momentální situace. Trans se zřítíl tady. Už jsme ho prozkoumaly. Divoch v něm není. Potom ho detektory zaměřily o kus dál na sever. Jeden stroj zůstane nad oblastí a bude monitorovat jeho útěk. Vysadíme tam osm družstev."

Ryna ukázala prstem na mapě, kde budou družstva vysazena.

"Tím celý sektor uzavřeme. Dopadneme ho. Družstva mají rozkaz snažit se ho dostat pokud možno živého, v nejhorším případě ho mohou zabít, kdyby hrozilo, že uteče. Výzbroj bude tedy paralyzátor a laser."

"Moje holky ho doftanou vaf dva," poznamenala šišlavě Riwa. "Vádám, avych ho finěla mufit jako puvní!"

"O tom se dohodneme, až ho chytíme," pravila Ryna se shovívavým úsměvem. "A nyní do práce."

Tor si od "přistání" dopřál jen pár minut odpočinku u potoka. Měl hlad a žaludek se mu svíral. Jenže ted' si nic ulovit nemohl. Byl na útěku.

Náhle za sebou zaslechl zvuky. Blíží se lovkyně! Sám se rozběhl ještě rychleji. Za čtvrt hodiny se dostal na velkou travnatou plochu. Už ji chtěl oběhnout ale vtom něco upoutalo jeho pozornost. Na ploše široké asi pět metrů chyběla tráva.

Běžel přímo k holému místu, zanechávaje za sebou čitelnou stopu. Místo přiskočil a za vteřinu už zmizel mezi stromy. To už za sebou slyšel hlasy. Lovkyně mu byly v patách. Zastavil se a pozoroval je.

Čtyři ženy, jistě si svou převahou, se vrhly za ním. Dvě nejrychlejší už vběhly na holé místo. A v té chvíli se to stalo!

To, co vypadalo jako obyčejná hlína, byl ve skutečnosti jemňoučký prach, do kterého zapadly až po pás.

Hned nato se kolem nich začal hemžit šedý hmyz velký jako palec, vyzbrojený párem ostrých kusadel. Ženy zoufale křičely, a čím víc se po hmyzu oháněly, tím hlouběji zapadaly do písku.

"Dobrou chuť, tserové," zasmál se Tor a běžel dál. Zbývající dvě lovkyně ztuhlé hrůzou jen nečinně přihlížely.

Propadající se nešťastnice už neměly kůži. Postupně se obnažovaly svaly a šlachy. Křik slábl.

Nakonec jedna z přihlížejících zapnula vysílačku, aby ohlásila, co se stalo.

"Zůstaňte na místě," přikázala jí Ryna. "Pošlu za vámi další družstvo. Zřejmě jste narazily na hnízda tserů, to jsou takoví masožraví mravenci. Pokud to je možné, zabijte je, ať příliš netrpí."

Nová velitelka udílela vztekle další rozkazy.

Po ní se ozval hlídkový trans: "Pořád ho máme. Směřuje k severu. Brzy narazí na družstvo Alfa a Gama."

"Upozorněte je," přikázala Ryna a přesunula značku na mapě.

Tor zpomalil a opatrně se kradl křovinami. Do tváře mu vál mírný vánek a přinášel pach potu a jakéhosi parfému.

"Gama dvě, pozor! Je vlevo od vás!"

Tor při prvním zvuku zalehl na zem. Právě včas! Nad ním se mihl červený záblesk a zasáhl strom o pár metrů dál.

Popadl laser. Ukazovákem našel spoušť a vystřelil po postavě, která se kradla mezi keři. Opatrně se k tomu místu přiblížil a málem zakopl o tělo. Přesně uprostřed očí mělo malou díрку.

Tor pokračoval v útěku a z vysílačky se zatím ozývalo: "Gamo dvě, pozor. Zřejmě vás mímí..."

Ryna vzteky přelomila pravítko.

"To je neuvěřitelné," řekla Riwe. "Ten divoch unikl z obklíčení. A my máme tři mrtvé."

"Proč ho trans neostřeluje těžkým laserem?"

"To přece nejde! Les je příliš hustý a nemůže ho přesně zaměřit. Navíc by zasáhl naše."

"V tom případě musíme vyslat posily a obklíčit celý ten podivný kopec, ke kterému míří."

Ryna začala rychle vydávat příkazy a Riwa si neodpustila poznámku:

"Ani si nedokážu představit císařovno zklamání, jestli se mu podaří utéct."

Tor se rychle šplhal do svahu. Musel se hodně přikrčit, protože vegetace tam nebyla tak hustá. Už viděl skály a balvan, kde se chtěl skrýt. Ale čím víc se k nim blížil, tím větší pochyby se ho zmocňovaly.

Skutečně tam bude v bezpečí?

Znovu v něm ožila naděje, vždyť od skal je vzdálený sotva deset metrů. Vtom pocítil prudkou bolest v pravém lýtku. Dostal zásah! Poslední kroky doklopýtal. Od skal se už odrážely červené zášlehy.

Padl k zemi, otočil se a zasáhl dvě lovkyně, které se k němu neopatrně přiblížily. Ostatní se schovaly v lese, ale palba neustávala.

A potom spatřil trans. Jediný záblesk a žulový balvan deset metrů vlevo od něj přestal existovat. Tor si uvědomil, že mu zbývá jen pár vteřin života.

Trans provedl obrat a vracel se. Ale vtom se stroj rozzářil a vzápětí zmizel. Jako by nikdy neexistoval! Současně se na kraji lesa ukázaly bílé záblesky.

Tor si protřel oči. V té chvíli před sebou spatřil ono podivné barevné vejce, které už jednou viděl, když usínal. Bylo vysoké metr padesát a vznášelo se pár centimetrů nad zemí.

Zdravím tě, Tore, jsem A 1.

To nepromluvilo vejce, ta slova zazněla Torovi přímo v mysli:

Myslím, že se ze všeho nejvíc potřebuješ vyspat. A ta noha by se měla ošetřit.

Tor cítil, jak ho zmáhá otupělost.

Ryna zesinala a zhroutila se do křesla.

"Tohle nechápu," zašeptala. "Hlídkový trans prostě jen tak zmizel a s ním šest lovkyně. Když k tomu přidám ty tři mrtvolky a další dvě v tseřím hnízdě, tak jsme ztratily celkem jedenáct žen, a to do toho nepočítám posádku transu."

"Vaše jednotky jsou asi velice špatně vycvičené, když nedostanou jednoho ubohého primitiva," podotkla Riwa.

"Ty tvoje nebyly o moc lepší," ohradila se Ryna. "Zvlášť Gama dvě, ta už ho přece měla na mušce. Ale i ty máš máslo na hlavě. Kdybys ho v té aréně zabila a nenechala ho, aby ti rozbil hubu, tak jsme ho nemusely honit."

Riwa se jen stěží ovládla.

"Radši myslíme na budoucnost. Jak jsou daleko?" "Další trans tam už nikoho nezjistil."

"Takže zalezl do nějaké jeskyně," usoudila Riwa. Velitelka zavrtěla hlavou.

"Už to tam hodiny pročesáváme, ale nikde nic, jenom dvě stopy krve."

"Jestli je raněný, nemůže být daleko. Stejně jednou musí vylízt, jinak tam chcípne hladý."

"To doufám... Poslala jsem tam všechny volné ženy, aby kopec obklíčily. A ve vzduchu jsou ustavičně dva stroje. Ani králík nám neproklouzne."

"Takže nám nezbývá než čekat," vzdychla si Riwa.

17

Tor lenivě otevřel oči. Nacházel se v jakési místnosti s tlumeným osvětlením a ležel na měkkém lůžku. Na kotníku, ve kterém mu laser vyryl hlubokou rýhu, neměl ani jizvu. Nijak ho nepřekvapilo, když před sebou spatřil ono velké duhové vejce.

Vzbudil ses, řeklo vejce, ale jsi ještě unavený. Uvolni se, protože nás čeká dlouhý hovor a tuším, že v tvé mysli je množství otázek.

Tor se několikrát klidně nadechl a potom se otázel, kde se to octl.

Nemusíš mluvit, řeklo vejce, stačí silná myšlenka. Až si na tento druh komunikace zvykneš, uvidíš, že je mnohem rychlejší než řeč: Jsme na kralské základně, jediné na této planetě, která se jmenuje Xen

Ty jsi Kral?

Ne, robot, to je takový zdokonalený stroj, patřím do kategorie A a jsem první, který byl vyroben v této sérii. Robot vytušil další otázku a dodal: Nejdřív ti vysvětlím aspoň základy, potom se můžeš ptát.

Kralové žijí v soustavě vzdálené šest set světelných let a jejich civilizace je stará přes pět tisíc let. Před dvěma tisíci lety dosáhli nesmírně vysoké vědecké i technické úrovně a začali zkoumat vesmír. Na každé objevené planetě vybudovali podobnou základnu jako tady

Takže to byli velcí dobyvatelé! poznamenal telepaticky Tor.

Ale nikoli! Měli nejen vědomosti, ale byli i moudří. Cizí planety navštěvovali potají, jen studovali faunu, flóru a tamní civilizaci. Někdy v žertu zasáhli, ale vždy jen ve prospěch domácího obyvatelstva.

Jak vypadají?

Hodně se ti podobají. Proč, to pochopíš později. Tato základna byla zbudována před 1200 lety.

Je pod kopcem?

Spíš je sama kopcem. Pokrývá ji jen slabá vrstva zeminy. Před tisíci lety došlo k hroznému katastrofě. Na domovské planetě vypukla epidemie a časem zachvátila i některé základny. Ten virus pocházel z jedné vnější planety a vyvíjel se pomalu. Když se projevíly první klinické příznaky, byla nakažena prakticky už celá kralská civilizace. Biologové s epidemií bojovali, jak mohli, ale navzdory všem jejich znalostem se jim nepodařilo ji zkrotit, hlavně proto, že byla odhalena tak pozdě. Na této základně byl pár vynikajících vědců. Pochopili, že všichni, kdo zde žijí, jsou dříve či později odsouzeni k smrti, a pustili se do velkolepého projektu, jehož výsledkem jsi ty.

Cože?

Ze spodní části vejce vyjela dvě chapadla a uchopila sklenici s jakousi růžovou tekutinou.

Napij se. Je to osvěžující a posilující prostředek.

Tor se napil lahodného nápoje. Nedokázal ale určit jeho chuť.

Takže... Odebrali si gamety a vytvořili embryo ve zkumavce. Ale nejdřív mu genetickou manipulaci

dodali řadu dodatečných genů, aby bylo extrémně odolné. Posílili tak imunitní a antitoxický systém. Rovněž vynalezli určitý biologický mechanismus pro případ agrese. Budoucí individuum mělo mít pětkrát až desetkrát rychlejší reflexy, větší sílu a fyzickou odolnost. Pocit bolesti se měl okamžitě zeslabit.

A to embryo jsem tedy já! vykřikl Tor.

Přesně tak. Proto jsi tenkrát nezemřel na hadí uštknutí. A proto na tebe nepůsobily uspávací jehly. Nyní už asi chápeš, kde se vzala tvá síla a výdrž. Tvůj organismus si však musí nahradit vydanou energii zvýšenou konzumací jídla.

Tor si dal dlaně na čelo.

Nechápu to. Tvrdíš, že se to stalo před tisíci lety.

Bud' trpělivý a nech mě domluvit. Když skončili s genetickou manipulací a oplodnili vajíčko, nechali embryo vyvíjet až do předporodní fáze. A teď začala ta nejcitlivější část jejich práce. Zavedli do neuronů množství informací. Byla to jakási syntéza všech kralských vědomostí. A nezapomněli ani na to, co je nezbytné k přežití v primitivním světě.

Šerm! usmál se Tor. Viděl jsem meč poprvé, a přesto jsem s ním dokázal v aréně hned zacházet.

Správně. Byl jsi vycvičen ve všech bojových sportech, ale zároveň máš i schopnost brzy porozumět všem cizím řečem. Nevěnoval jsi tomu pozornost, ale během našeho hovoru jsme kvůli slovní zásobě přešli z řeči tvého kmene na řeč Swizanek, těch lovkyní, a nakonec na kralštinu.

Tor se zamyslel. Uvědomil si, že má ještě chuť na ten podivný nápoj, a hned se k němu vysunulo chapadlo.

Když skončili, chtěli embryo ještě tak deset let hibernovat a potom je vyslat ze základny, aby se narodilo a vyrostlo mimo nebezpečí viru.

Novorozenec v divokém světě? To je přece šílenství! podivil se Tor.

Nikoli. Měl jsem v programu, že budu dítě provázet a chránit. Jakmile by dítě vyrostlo, vrátili bychom se na základnu.

I navzdory nebezpečí nákazy?

To už by přece pominulo! Aby viry přežily, musí se vyvíjet v živých buňkách. Moji pánové usoudili, že dvacet let po jejich smrti to už bude naprosto bezpečné. Jakmile zemřel poslední Kral ze základny, spustil se porodní proces, dá-li se to tak říct. Došlo však k havárii. Hlavní generátor základny vypadl. Tím se zastavil počítač a celá základna.

Ale když hibernizátor nepracoval, plod se musel zkazit, namítl Tor.

Naštěstí byl napojen na záložní generátor, který měl rovněž na starosti automatickou obranu základny.

A to se tisíc let nic nedělo?

Ne.

Tak proč to náhlé probuzení?

Za to může sopka. Před jednadvaceti lety začala soptit a na základnu, která se změnila v obrovskou zarostlou mohylu, dopadaly balvany. Probudily automatickou obranu, která ty největší kameny stačila dezintegrovat ještě ve vzduchu. Když bylo po všem, obranní roboti překontrolovali základnu, aby zjistili, zda neutrpěla nějaké škody. A při té příležitosti opravili i hlavní generátor.

Proč ho neopravili už dřív?

Byli naprogramováni, aby zasáhli jedině po útoku.

Ten program bude chtít změnit.

Prosím. Ale Pso, to je náš obrovský elektronický mozek, opět fungoval. Těch tisíc let se však na něm přece jen projevilo. Některé obvody se okamžitě rozběhly, zatímco jiné potřebovaly náročnou opravu. Tím se vysvětluje jistá zmatečnost ve funkci základny. Když jsem konečně opustil základnu, dítě bylo pryč. Až později jsme se dozvěděli, že je našla domorodá žena a ujala se ho.

A co dělal Pso?

Na to tenkrát nikdo nepomyslel. Prostě jen znovu uvedl základnu do provozu a čekal. O dvanáct let později mé detektory, které byly naladěny na tvé mozkové vlny, zachytily velice slabý signál. Mohl to být omyl, ale přesto jsem vyšel ze základny, abych zjistil, co se děje. Ze všeho nejdříve jsem spálil jakýsi primitivní detektor, který tě zřejmě hledal, a potom jsem tě uspal.

Proč ses mi neukázal?

Nejdříve bylo třeba provést řadu určitých testů. A ty testy dopadly dost špatně. Byl jsi chronicky podvyživený a rozházený, protože jsi jedl skoro samé maso. Museli jsme to zkorigovat, dostal jsi přísun vitaminů a látek, které ti chyběly.

Tor se usmál.

To byl ten zarudlý vpich!

Přesně tak. Ale tvoje psychika na tom byla ještě hůř. Moji pánové neočekávali, že povedeš tak primitivní život. Dosud jsi nepoužil ani jednu ze znalostí, které ti vštípili. Kdyby ses byl probudil na základně, prudký příval všech dat by mohl vést k šílenství nebo ke smrti. Pso zvážil všechny možnosti a rozhodl, že se vrátíš ke kmeni a on zahájí tvou výchovu, jako by ti bylo pouhých pár týdnů. Byl jsem naprogramován, abych se neukazoval za bílého dne, jedině v případě smrtelného nebezpečí. A proto ti nejdřív dali prostředek, aby ses dokázal uživit a netrpěl už podvýživou.

Ten králík v houští byl tvůj nápad?

Dalo mi zabrat, než jsem ho chytil a svázal mu krk liánami. Pso neměl v paměti obraz oka. Musel provést matematickou studii všech možností. Než jsme tě probudili, vštípili jsme ti řadu nápadů, které jsi v počátečním programu neměl. A pak jsem tě už neopustil.

Ale jak to, že jsem tě nikdy neviděl?

Byl jsem příliš vysoko.

Takže všechny ty nápady jsi mi vnukl ty, konstatoval Tor. Oka, vrše, zbraně, opracování pazourku!

Všechno ne! Otrávené šípy byl tvůj nápad. Ale to ložisko pazourků jsem odkryl já.

A nápad s pěstováním?

Chtěli jsme tvou výživu obohatit o glycidy. Nebylo to však jednoduché, protože na základně jsme neměli osivo, pánové už dávno používali umělou výživu. Pso začal studovat veškerou místní flóru, až našel velice primitivní odrůdu kukuřice. Selekcí a genetickou manipulací vyšlechtil novou, kvalitnější odrůdu a přizpůsobil ji půdním podmínkám. Já pak několik vzorků vysadil v místech, kam jsi chodil. A pak jsme tě už jen sledovali. Aby tě první úroda povzbudila, hlídal jsem pole a odháněl králíky, později xantily. A pravidelně jsme sledovali, jak prospíváš.

Vzpomínám si, že jsem jednou nečekaně usnul u řeky a potom znovu na tomhle kopci, když jsem unikl lovkyním.

Tvé pokroky nás uspokojovaly, třebaže byly pomalé, ale když se ukázaly Swizanky, rozhodli jsme se, že vývoj urychlíme.

To je dobře. Protože kdybyste zachovali starý rytmus, dostal bych se na základnu až v padesáti.

Pso dbal především na tvou bezpečnost. Čas nehraje prakticky roli, protože díky regeneračnímu procesu se Kralové dožívají zpravidla pěti set až šesti set let. Ale když tě Swizanky zajaly, všechno se změnilo.

Ten den jsi mě nechránil.

Nebyl jsi v ohrožení života. Pso chtěl vidět, jak budeš reagovat na vyvinutější civilizaci. Navíc jsme tak získali informace o podivných mravech těch Swizanek.

Byly to nemilé chvíle a v aréně mě mohly zabít, poznamenal Tor kousavě.

Chránil jsem tě silovým polem. Nemohly tě ani škrábnout. A když jsi vyskakoval z toho transu, špatně jsi odhadl rychlost. Nebýt silového pole, zabil by ses.

Ale zasáhly mě laserem.

To byla jen směla. Chtěl jsem se nenápadně dostat až k tobě a musel jsem obletět základnu. Ochranné pole se přerušilo na pouhý zlomek sekundy! Poslední vyšetření dopadla výborně a tvoje psychika skvěle zvládla kontakt s technicky vyspělou civilizací. Pso se tedy rozhodl, že tě vpustí do základny.

Můžu komunikovat přímo s Pso?

Na základně to jde snadno. Poslouchal celý náš rozhovor. Venku musíš mít u sebe robota třídy A.

Dobrý den, Tore, ozval se Pso. Nyní jsi pánem této základny. Ale nejdřív si musíš po prvním kontaktu odpočinout. Máš silně rozrušenou psychiku.

Ještě pár otázek. Pak možná usnu snáz. Kdy se tu Swizanky objevily poprvé?

První loď tady přistála v minulém století.

Proč jste jim dovolili pořádat ty hony?

Pokud nezaútočily přímo na naši základnu, neměli jsme důvod k zásahu.

Víš, odkud pocházejí?
Tímto směrem žádný průzkum neprobíhal.
Můžeš se do toho dát?
Stačí, když mi to přikážeš.
Takže ti to prikazuji. A teď mě, A 1, můžeš uspat. Cítím se skutečně unavený.

18

Riwa vešla do Ryniny pracovny. Obličej už neměla tak napuchlý a ráno jí nasadili zbrusu nové zuby.
"Stále nic nového," povzdychla si Ryna. "Ten kopec sledujeme už šest dnů. Transy nic neobjevily a hlídky už počtvrté pročesaly celé okolí. Všechno bezvýsledně."
"Zřejmě se mu podařilo uniknout, hned jak zmizel ten první trans. Přece by nevydržel šest dní bez vody."
"Možná je mrtvý," zadoufala Ryna.
"Ale to bychom musely najít tělo," odbyla ji Riwa. "Myslím, že budeme muset hledat jinde."
"Ale kde? Les pokrývá prakticky celou oblast." Riwa se pozorně zahleděla na mapu.
"Tady!" zvolala náhle Ryna a ukázala na jedno místo. "Je dost možné, že se vrátil do osady."
"Období her skončilo," namítla Riwa. "Nehleď obvyčejnou zvěř, ale konkrétní individuum. Budeš muset v noci vysadit hlídky a před svítáním obklíčit osadu. Všechny je třeba uspat. A pak si je vytrídíme."
Ryna s plánem souhlasila.
"Okamžitě se vracím na Swiz, loď už nemůže déle čekat. Budu informovat přímo císařovnu." A se spikleneckým úsměvem dodala: "Myslím, že odpovědnost za tenhle incident padne na Myrnu, která neučinila dostatečná bezpečnostní opatření a vzala si toho divocha do bytu. To císařovně zvlášť zdůrazním."

Tor dojídal snídani. Byl oblečený do černé kombinézy a měl pružné vysoké boty. Za šest dnů se plně sžil se svou novou osobností. Momentálně debatoval s A 1. Mohl by se ptát přímo Pso, ale zvykl si na robota, stal se jeho kamarádem.

Postupně se seznamoval s nesmírnými možnostmi základny, ale nesnažil se proniknout do technických podrobností.

Dozvěděl se, že má k dispozici těžce ozbrojenou loď, která se dokáže přemísťovat subprostorem a unese tři přistávací moduly.

Zkoušel Pso kontaktovat ostatní kralské základny? zeptal se robota.

Od uvedení generátoru do chodu jsme nic nezachytili.

Že by Kralové úplně vyhnuli?

To ne. Za tisíc let se toho mohlo stát hodně a možná se změnil způsob komunikace.

Tor asi hodinu přemýšlel a potom se otázel přímo Pso: To se záložní generátor po více než tisíci letech nevyčerpá?

Regeneruje se pravidelně magmatem této planety. Proto základnu umístili poblíž sopky.

Můžeš zapojit bezpečnostní okruh, který by tě zásoboval energií, kdyby vypadl hlavní generátor?

Mohu, ale pravděpodobnost druhé havárie je skoro nulová.

Dal bych přednost naprosté jistotě. A ještě něco. Přeprogramuj bezpečnostní roboty, aby tě opravili, kdyby se s tebou přerušil kontakt.

Provedu, Tore.

Lokalizoval jsi tu planetu?

Před půlhodinou. Dneska ráno odletěla loď. Podle směru jejího ponoru do subprostoru jsem zjistil pravděpodobný sektor a vyslal do něj sondu. Právě mi přicházejí první záběry. Planeta patří do soustavy, která je odtud vzdálena jen tři světelné roky. Této blízkosti ostatně nasvědčuje už konstrukce jejich lodí.

Planeta se značně podobá Xenu. A 1 ti zprostředkuje trojrozměrné obrazy.

Světlo v místnosti potměnělo a před Torem se ukázala namodralá koule.

Planetu ze dvou třetin pokrývají oceány, vysvětloval Pso. Jsou na ní dva velké kontinenty, na severní a na jižní polokouli. Zaznamenali jsme lesy, obdělávané plochy a také velká, naprosto pustá území. Zřejmě pozůstatky jaderné války, protože jsou lehce radioaktivní.

Ukázalo se několik obrazů a Pso pokračoval:

Hlavní město leží na severním kontinentu. Kromě něj tam existuje dost menších aglomerací. Celkový počet populace nepřesahuje milion osob. Jediný astroport se nachází poblíž hlavního města. Průmyslové oblasti jsou poměrně řídké, což rovněž nasvědčuje nízkému počtu obyvatel.

Jakou používají energii?

To je různé. Solární, geotermální a pro menší potřebu energie biomotu. A mají tři vodíkové elektrárny. Obrazy zmizely a opět se rozsvítilo.

To je zatím všechno. Sonda však zůstává na oběžné dráze a posílá další informace, které právě třídím. Sonda je ozbrojená?

Má dvě střely proti případným meteoritům. Ale mohu je přeprogramovat, aby případně zasáhly i jiný cíl. Výborně! Sleduješ stále základnu na Xenu?

Je tam rušno, jako by se k něčemu chystaly.

Dej mi okamžitě vědět, kdyby základnu opustily.

Pso vzbudil Tora.

Základnu právě opustilo šest transů a míří na sever.

Dál je sleduj. Já se zatím připravím.

Tor rychle přešel do koupelny. Za týden si zvykl na pohodlí civilizace.

Za pár minut už byl ve velké místnosti plné obrazovek.

Transy se blíží k tvé osadě, Tore. Swizanky si určitě myslí, že se tam skrýváš.

Lovkyně vysedaly z transů a obkličovaly osadu. Torovi se ulevilo, když zjistil, že jsou vyzbrojeny pouze uspávacími pistolemi. Jen čtyři z nich měly lasery.

Připrav mi modul. Odletím s A 1, nařídil.

Váhal, co si má vzít na sebe.

Najdi mi nějakou suknici z umělé kůže. Budeš mě provázet a zůstaneš v pravidelném spojení s Pso.

Sejdeme se v hangáru, požádal A 1.

Za pár minut se s A 1 setkal a robot mu předal kus plastické textilie.

Strhl jsem tapetu v jedné místnosti. Myslím, že to bude stačit. Druhým chapadlem podal Torovi široký opasek.

Tento opasek bude kolem tebe vytvářet ochranné pole. Pánové ho nosili mimo základnu. Ochrání tě před všemi střelami. Pole může narušit jedině silná jaderná zbraň. Generátor je v přezce.

Tor přikývl a rychle nastoupil do modulu. Řízení ponechal robotovi.

Ryna se chtěla útoku na osadu mermomocí zúčastnit. Když se teď podívala na poslední ulovenou kořist, nespokojeně zavrčela. Na prostranství mezi chýšemi leželi všichni samci, ale ani jeden z nich nebyl ten, kterého hledaly.

"Nehledáte náhodou mě?" ozvalo se zčistajasna.

Prudce se otočila, jako by ji uštkl ribak. U vchodu do osady stál on a výsměšně se na ni díval. Ryna zařvala a muže hned zasáhlo deset jehlic. Ten se však jen smál.

Ryna se brzy vzpamatovala z překvapení. Vyrvala laser lovkyni, která stála vedle ní, rychle namířila, vystřelila... a samec se smál ještě víc.

To ji zmátlo a sklonila zbraň. Všimla si, že vedle muže se vznáší jakési zvláštní duhové vejce.

"Vzdej se," vyzvala Tora. "Jinak dám všechny tyhle divočky zlikvidovat."

Na ležící těla okamžitě namířily tři lasery. Tor mezi nimi viděl šamana, Cnexa, Xura, Moka a další.

Obličej se mu zkřivil vzteky. Z duhového vejce vyšlehly tři blesky a lovkyně zmizely, jako by je přetáhl obrovskou gumou.

Ryna zbledla a ztuhla. Byla dokonale zmatená.

"Jestli se ještě jednou o něco podobného pokusíš, dezintegroji i tebe."

Několik minut uběhlo v tíživém tichu. Vtom si jedna lovkyně dala k uchu vysílačku a rychle se rozběhla k Ryně.

"Ala hlásí, že nějaká střela zasáhla reprodukční centrum a zničila je. Vyhlásila pohotovost všem

jednotkám, ale přeje si, aby ses okamžitě vrátila."

"Slyším, že ses to dozvěděla," ozval se Tor. "Teď můžete odletět, ale jestli ještě potom nějaký váš trans vzletne, ať už z jakéhokoli důvodu, zničím celou základnu. Pokud byste mě chtěly v příštích dnech kontaktovat, zavolejte na vaší obvyklé frekvenci. Když budu mít chuť, ozvu se."

Ryna zesinala. Rychle prošla s družkami kolem Tora. Teprve když trans odstartoval, vybuchla vzteky. V životě ji nikdo takhle neponížil, natož nějaký samec! Musí neprodleně informovat císařovnu.

Když odletěly, Tor přikázal robotovi, aby probudil šamana a Cnexa.

Musím s nimi mluvit.

A 1 se dal do práce. Brzy se oba probrali a udiveně hleděli na ještě spící druhy.

"Tore! Ty žiješ!" vykřikl šaman.

"Musím se teď vydat na dalekou cestu. Chtěl jsem vám jenom říct, že lovkyně vás už nechají na pokoji."

Tor se obrátil k náčelníkovi a dodal:

"Cnexi, svěřuji ti T'Lo a M'no. Slib mi, že je budeš ochraňovat. Hrnčířská dílna by je měla uživit. A kdyby se časem o ně ucházel některý z mladých lovců, porad' jim, ať ho neodmítají."

"Ty se už nevrátíš!" vykřikl šaman.

"Snad až za dlouhý čas, ale osada musí žít dál." Ukázal na ležící těla.

"O ně si starosti nedělejte. Probudí se za pár hodin."

Cnex mu stiskl ruku a zabručel:

"Sbohem. A díky za všechno, co jsi nám dal. Nikdy na tebe nezapomeneme."

19

Tor se posadil ve velkém komunikačním centru a usilovně studoval data na základě urychlovacího programu, který vyvinul Pso.

Ze subprostoru se právě vynořily tři bitevní lodě a míří na Xen, oznámil mu Pso.

To je logická odpověď jejich císařovny. Musí ztrestat odpor. Všechno připraveno?

Podle tvých instrukcí. Jakmile si budeš přát, můžeme to spustit.

Ryna seděla v pracovně a chmurně spřádala pomstu. Poslední hovor s císařovnou byl nelehký, ale vládkyně nakonec pochopila nebezpečí a rozhodla se vyslat tři bitevní lodě s elitní jednotkou. Byla to celá rota, sto speciálně vycvičených bojovnic s těžkou výzbrojí!

Velitelka zvažovala, co dál. Nejdřív musí navázat kontakt s tím zatraceným samcem a protahovat hovor tak dlouho, dokud ho všechny detektory lodí na oběžné dráze přesně nezaměří. A potom celou oblast pokropí jadernými střelami.

V další fázi nastoupí komanda v ochranných oblecích a pročešou celé území a zjistí, kde se skrýval.

Ryna se zasnila. Kdyby se náhodou podařilo toho samce zajmout, už si malovala, jak ho bude mučit.

Muka, která předepsala císařovna, byla proti těm jejím nevinnými dětskými hřítkami. Vždycky by mučení včas přerušila, aby se zajatec vzpamatoval, a pak by začala znovu. Trvalo by to dlouho, dlouho... Minimálně dva tři dny utrpení.

Z příjemných představ ji vyrušila Ala.

"Tři lodě vystoupily ze subprostoru a budou tady za šest hodin. Velí jim náčelnice generálního štábu Gala. Měla bys přejít do komunikační místnosti, asi s tebou bude chtít mluvit."

Ryna přikývla a stiskla rty. Galu znala. Byla autoritativní a hodně tvrdá. Ta děvka určitě převezme velení celé akce a shrábne pak veškeré zásluhy.

Rozmrzele vešla za Alou do místnosti, sedla si k obrazovce a sledovala, jak se loď blíží. Působily impozantně a Ryna z toho měla radost. Vtom se obrazovka zachvěla, ukázaly se na ní pruhy a obraz se ztratil. Když se po chvíli obraz obnovil, loď už nebylo vidět.

Ala zbledla, kroutila knoflíky, nastavovala obraz, ale marně.

"Co se stalo?" zeptala se Ryna.

"Nevím! Nějak se přerušilo spojení." Zvedla mikrofon.

"Komunikační centrum věži. Sledujete loď?"

Když dostala odpověď, na zpravidla usměvavé tváři jí vyrazil pot.

"Ztratily se jim i z radaru," vyhrkla přiškrceným hlasem.

"To je blbost!" namítla jedovatě Ryna. "Špatně udržují přístroje a ty se jim poděly, to je všecko! Považuji to za hrubou chybu, je to selhání a půjdete před soud. Dávám vám rozkaz, abyste to okamžitě opravily!"

Zoufalá Ala dvě hodiny proháněla technicky, které zkontrolovaly celý vysílač. Musela se však smířit s faktem, že tři lodě prostě zmizely.

Vtom se obrazovka rozsvítila a na ní se ukázala sama císařovna. Její zpravidla nehybné rysy působily poněkud křečovitě. "Lodě už dorazily?"

"Ztratily jsme s nimi kontakt. Přesně v 10.30 místního času, Veličenstvo," zablekotala Ryna.

"Přesně v tu chvíli se přerušilo i spojení na Swizu. Ale to není všechno. Zároveň nějaká střela zlikvidovala naši největší elektrárnu. Obrana ji zaznamenala teprve pár sekund před zásahem. To zničení našich lodí a elektrárny zároveň není určité souhra náhod. Podle mého názoru je to velice jasné varování. Ten váš takzvaný divoch je jen léčka. Za ním se skrývá nějaká mocná organizace, která disponuje mnohem lepšími zbraněmi než my. Musíme je přinutit, aby se ukázali. Pak použijeme naši nejsilnější zbraň - lstivost."

"Proč sem nepošleme celou eskadru a nevyhodíme celý Xen jadernými náložemi do vzduchu?" naléhala Ryna.

"Jen bychom obětovaly posádky. Ani by protivníka nespátřily. A jestli nám zničí další elektrárnu, bude to hotová katastrofa. Výroba nám už klesla na polovinu! Kdepak, Ryno, musíme zahájit jednání."

Ryna chtěla něco namítnout.

"To je rozkaz!" vyštěkla císařovna. "Navažte s tím samcem kontakt a hned mi sdělte jeho návrhy. Proved'te!"

Ryna se ještě dlouho dívala na pohaslou obrazovku a potom si povzdychla:

"Slyšela jsi rozkazy, Alo. Vysílejte na frekvenci transů. Až se ten zatracený divoch ozve, pokuste se lokalizovat jeho doupe." Ala půl hodiny volala do éteru. Marně.

"Asi nás neslyší."

"Jsem přesvědčená o opaku," zuřila Ryna "Prostě se nám vysmívá. Pokračuj!"

Konečně se ozval lakonický hlas: "Slyším."

"Vznešená císařovna si myslí," začala Ryna hlasem jako med, "že by naše národy měly spolu jednat. Stačí, když vyslovíte své požadavky, a nepochybuji o tom, že dojde k oboustranně uspokojivé dohodě."

"Možná na vyjednávání přistoupím, ale nejdřív chci záruku dobré vůle. Vydáte mi jako rukojmí velitelku Myrnu, a to dnes odpoledne v pět hodin na pasece, sto kilometrů na sever od vaší základny."

"To je náročný požadavek," bránila se naoko Ryna, "k tomu nejsem kompetentní..."

"Nemáte na vybranou," prohlásil Tor arogantně. "Když nebudu mít rukojmí v požadovaný čas, patnáct minut nato zničím další objekt na Swizu. Konec."

Ryna zezelenala vzteky a odhodila mikrofon.

"Odkud vysílal?"

Ala jen bezmocně rozhodila rukama.

"Vysílač je patrně vertikálně nad základnou, ale radar nezjistil žádný létající objekt."

"Počítal s tím, že ho budeme chtít zaměřit. Má lepší techniku. Musíme okamžitě informovat císařovnu!"

20

Myrna neklidně přecházela po pokoji, který od svého sesazení ještě neopustila. Ale z hovorů sluhů a od Aly, která ji potají navštěvovala, věděla o Ryniných neúspěších.

Náhle se otevřely dveře a vešla nová velitelka se dvěma strážnými. Ty se na Myrnu vrhly a spoutaly jí ruce za zády. Ryna, pohrávající si s bičíkem, dala strážným znamení, aby odešly.

Mladé ženy osaměly.

"Co to má znamenat?" vybuchla Myrna.

Ryna neodpověděla a několikrát ji švihla přes stehna. Pak se zlomyslně usmála a poznamenala:

"Jak dlouho jsem čekala na tuhle chvíli! Kolikrát jsi mi už dávala naději a vždycky jsi mi unikla v okamžiku, kdy jsem už doufala, že se tě dotknu."

"Za tohle mi zaplatíš," zaskřípala Myrna zuby. "Budu si stěžovat."

"Obávám se, že k tomu nebudeš mít příležitost. Vznešená císařovna přichystala lest. Hodlá vyjednávat se samcem. Ten však chce rukojmí. A tím rukojmím máš být ty. Patrně jsi v něm zanechala příjemnou vzpomínku a hodlá obnovit styky v jiných podmínkách."

Myrna sebou trhla.

"To odmítám. Radši chci zemřít!"

"Nemáš na vybranou," řekla uštěpačně Ryna. "Císařovna přikázala, abychom tě vydaly živou."

Bičikem ukázala na šlehy na jejích stehnech.

"Ten tvůj primitiv určitě nebude malicherný. Dokonce doufám, že ho to bude inspirovat. A teď vzhůru. Nesmíme se opozdit."

Za deset minut ze základny odstartoval trans. Snadno našel určenou paseku a přistál. Z něj vystoupily jen Myrna s Rynou.

"Ten tvůj ctitel nechává na sebe ale čekat," poznamenala jedovatě Ryna a švihala si bičikem do bot.

Za pět minut vyšel Tor z lesa. Stále měl na sobě jen koženou suknicí. Kráčel zvolna. Ryna instinktivně sjela rukou k laseru, ale hned se zarazila, když spatřila pár metrů od něj ono podivné vejce. Až příliš dobře si pamatovala, jak dopadly její družky.

Tor došel až k nim a řekl:

"Jste přesné, toho si cením."

"Tady je vaše rukojmí," pravila suše Ryna. "Kdy začnou rozhovory?"

"Můžete mě zavolat za čtyřicet osm hodin. Zatím se nemáte čeho bát, pokud ovšem nějaký trans neopustí základnu nebo se tu neobjeví loď ze Swizu."

Ryna přikývla a podala mu bičík.

"Vemte si ho. Určitě ho na ni budete potřebovat."

Tor od ní bičík vzal, ale hned ho s ironickým úsměvem odhodil.

"Děkuji vám, vysílač v rukojeti už nefunguje. Ale císařovně vaši nešťastnou iniciativu neprozradím."

Ryna se vztekle otočila a překotně se vracela do transu. Když stroj zmizel za obzorem, Tor se obrátil k Myrně a rozvázal jí pouta.

"Díky," řekla mechanicky a třela si zápěstí.

Zavedl ji k modulu ukrytému za stromy. A 1 si sedl k řízení a stroj se vznesl. Za pár minut už prudce, přistávali proti kopci. Myrna se obávala střetu a raději zavřela oči, takže neviděla, jak se Hora otevřela. Když opět zvedla víčka, modul stál v osvětleném hangáru.

Tor ji zavedl do pohodlně zařízeného pokoje.

"To je váš nový domov," řekl lhostejně.

Ukázal na stopy po biči a dodal: "Vidím, že s vámi nezacházely příliš šetrně."

A hned tu byl A 1 s aerosolem a postříkal jí rány. Myrna s údivem zjistila, že přestaly bolet.

"Za hodinu už po nich nebude ani stopa," ujistil ji Tor. "Taková krutost je mi naprosto cizí."

"Proč jste mě chtěl? Co po mně požadujete?"

Neodpověděl. Pouze si dlouze prohlížel půvabné, svůdné tělo, které tunika zakrývala jen nedostatečně. Myrna zrudla.

"Jste zcela v mé moci a snadno bych vás přinutil, abyste mi byla ve všem po vůli. Stejně jako jste to udělala vy se mnou. Měl jsem chuť dát vám za vyučenou. Což se stalo. Hezky si odpočiňte. Nikdo vás nebude rušit. Kdybyste něco potřebovala, řekněte A 1."

Po těch slovech opustil místnost. Myrna za ním užasle hleděla.

21

Myrna se ještě povalovala v posteli a nechtěla se jí vstávat. Zazvonil interkom.

"Přijmete pozvání ke společné snídani, anebo chcete snídat sama?" ptal se Tor. "S lítostí jsem se dozvěděl, že jste včera usnula a odmítla jste jídlo."

Mladá žena chtěla z hrdosti opět odmítnout, ale zvědavost byla silnější.

"Přijímám vaše pozvání."

"Děkuji. Koupelna je vlevo od postele. Jakmile budete hotova, A 1 vás vyzvedne."

Za půl hodiny robot dovedl Myrnu do oválné místnosti. Uprostřed stál stůl plný nádob. Tor ji galantně přivítal.

"Posaďte se," požádal ji, "a poslužte si. Ale nemyslete si, že je to nějaká malicherná odplata za tu vaši večeři. Takhle jídám i já, moji roboti nemají gastronomický program. Řekl bych, že moji dávní předkové toho o kuchyni moc nevěděli."

Myrna se mlčky napila svěží vonné žluté tekutiny a potom ukousla jakousi placku, která se jí rozplynula na jazyku.

"Jste na ty roboty příliš přísný," řekla s úsměvem, když dojedla. "Mně ta snídaně opravdu chutnala. Když jste nakrmil mé tělo, ukojíte i mou zvědavost? Proč jste si mě vyžádal? Včera jsem pochopila, že nejde o pouhou pomstu. Takový vy totiž nejste."

Tor zamyšleně pokrčil rameny.

"Než přijmu nějaká závažná rozhodnutí, potřebuji se lépe seznámit s vaší civilizací. Doufám, že mi podáte nutná vysvětlení."

Myrna poněkud ztuhla, a proto dodal:

"Nechci, abyste mi prozrazovala nějaká vojenská tajemství. Vím všechno, a to nejen o zdejší základně. Vím, kolik má vaše planeta lodí, znám jejich výzbroj, obranný systém, který je bez jakékoli urážky dost zastaralý. Je to asi takový rozdíl jako mezi kyjem a laserem. Chci pouze znát váš původ a váš způsob života."

Myrna se dlouze zamyslela.

"Psané dějiny naší civilizace jsou staré asi dva a půl tisíce let. Byla to civilizace s klasickým vývojem, nejdřív prvobytně pospolná společnost, potom feudalismus, demokracie, ale stále ovládaná více či méně skrytým falokratiem a zmítaná vnitřními konflikty. Před pěti sty lety jsme dosáhly uspokojivého technického rozvoje, ale vypukla strašlivá válka mezi oběma kontinenty. Trvala přes padesát let. Museli narukovat všichni muži a většina v tom gigantickém holocaustu zahynula.

Jako by to nestačilo, oba generální štáby použily jaderné zbraně. Válka skončila tím, že už nebyl nikdo, kdo by bojoval. Obě vlády nakonec vylezly z bunkrů, vzájemně si pogratalovaly k hrdinství a s hrůzou zjistily, že z jejich zemí nic nezbylo. Města, osady, všechno bylo zničeno.

Těch pár vojáků, kteří přežili, nakonec našlo pár míst, ostrůvky, kde se usídlily ženy. Nebyli přivítáni s otevřenou náručí. Ženy je odzbrojily a přidělily jim jen podřadné práce.

O dvacet let později se ustavila spojená vláda obou kontinentů, a to výlučně ženská. Před válkou měla planeta dvě miliardy obyvatel, nyní sotva sto tisíc. Počet zvolna stoupal, ale strach z války, kterou rozpoutalo šílenství mužů, byl natolik živý, že žádného samce k ničemu odpovědnějšímu nepustily.

Výchova a veškerá odpovědná místa byly vyhrazeny ženám. Během jednoho století moudrého vedení se život uspokojivě rozběhl a dosáhly jsme vyšší technické úrovně než před válkou.

Zbývaly nám jen dva ponižující problémy, a to že se musíme stýkat s muži a devět měsíců nosit dítě.

Umělé oplodnění vyřešilo první problém, nikoli však druhý. Naše bioložky však vynalezly oplodnění, a navíc zjistily, že se embryo může vyvíjet i v břišní dutině mužů."

"Proč? Proč se plod nevyvíjel v umělém prostředí?" zeptal se Tor.

"To se nám nikdy nepodařilo. Plody nám umíraly mezi čtvrtým a pátým měsícem. Zato vybraní samci dokázali donosit až čtyři plody najednou. Systém fungoval celou generaci a žádná žena už nebyla ochotná být těhotná. Jenže o dvě generace později se objevila nečekaná potíž. Samci, kteří se narodili tímto způsobem, měli atrofované pohlavní orgány a v dnešní době už jen málokterý má pohlavní žlázy.

Navzdory všem snahám se situace nezlepšila. Zřejmě jste si toho všiml na základně. Ti muži nejsou vyšší než metr padesát, jsou utlí, slabšího ducha a naprosto neschopni reprodukce. Říkáme jim samci třetí generace a používáme je jen k podřadným pracím, u nichž není potřeba ani inteligence, ani síla. Swiz mívá pět milionů obyvatel a v poslední době začal jejich počet klesat.

Naštěstí jsme dosáhly značného pokroku i v kosmických letech. Když jsme prozkoumaly pusté planety naší soustavy, překročily jsme rychlost světla a navštívily nejbližší sluneční soustavu, což je tato.

Ukázalo se, že Xen je nejen obyvatelný, ale i obydlený primitivními kmeny. Chytily jsme několik samců a nechaly je donosit embrya. Embrya se skvěle vyvíjela. A potomci těchto embryí jsou schopni oplodňovat ještě v šesté generaci."

"Proč nenecháte plod donosit zdejší ženy?" Myrna se zatvářila zděšeně.

"To přece nejde! Něco takového bychom ženě nikdy neudělaly!"

Tor se tomu nelíčenému pohoršení málem zasmál.

"Nyní chápu, proč jste musely lovit muže. Ale nač ta komedie s honem a ty zápasy v aréně?"

Mladá žena chvíli přemýšlela, aby si utřídila myšlenky. "To je takový zvyk z let po velké katastrofě.

Samci, kteří přežili válku, se toulali kolem těch několika osad a sháněli potravu. Vytvořila se domobrana a z té vznikla kasta lovkyně. Zpočátku chránily osady, a vždycky když se jim nějakého útočníka podařilo zajmout, bojovaly s ním před celou osadou, aby těm samčím otrokům ukázaly jejich podřadné postavení. Ta tradice nakonec natolik zakořenila, že vedoucí pracovnice, a dokonce i císařovna, se vybírají výhradně z této kasty.

Když byl objeven Xen, rozhodly jsme se tuto tradici oživit. Zápasy se přenášejí přímo na naši planetu. Dbaly jsme však na to, abychom každou osadu napadly jednou za tři až pět let a neulovily na ní víc než sedm samců. Podle propočtů to nemohlo narušit vývoj domorodých společenství."

"Bohužel jste tak způsobovaly větší ztráty, než si umíte představit. Ženy a děti často na útěku umíraly, přepadaly je šelmy. V následujících měsících jich hodně zemřelo hladu, protože nebylo dost lovců."

Myrna svraštila obočí.

"To jsem netušila. Nyní už chápu, proč některé osady najednou zmizely, i když jsme v nich nezabily jedinou ženu ani dítě."

Torovi náhle ztvrdly rysy.

"Jednou jedna lovkyně zabila ženu, která právě rodila. A ta vlastně tohle všechno zavinila."

Myrna na něj nechápavě pohlédla.

"Tím bychom se ale příliš vzdálili od tématu," převedl Tor řeč jinam. "Děkuji vám, že jste mi poctivě odpověděla na všechny otázky. Nyní musím uvažovat o budoucnosti. Jen pro váš klid vám chci něco říct. Když jsem jednal s vašimi družkami o tom, že vás chci mít tady, použil jsem slova rukojmí. Je to špatně volené slovo. Ať už se nakonec rozhodnu jakkoli, slibuji vám, že za dva dny, nejpozději do týdne, vás vrátím na základnu a nebudu mít žádné požadavky."

Myrnu to překvapilo. Zvedla hlavu a s úsměvem zašeptala:

"Tady jsem se hned cítila v bezpečí. Ale přiznám se vám, že přímo umírám zvědavostí. Můžete mi vysvětlit, jak se domorodec zajatý lovkyněmi může změnit v člověka, který ovládá mnohem pokročilejší techniku?"

Tor vstal a usmál se.

"To je velice dlouhý příběh a na vyprávění nemám dnes bohužel čas. Ale připravil jsem vám překvapení." Dal telepatický pokyn a do místnosti vstoupilo druhé duhové vejce.

"Jmenuje se A 2 a bude vám k službám po celou dobu vašeho pobytu. Na všechny dotazy vám odpoví lépe než já. Jestli chcete, můžeme dnes společně povečeřet."

"Velice ráda," řekla upřímně Myrna.

Tor celý den pracoval s Pso a připravoval plán, jak se definitivně zbavit lovkyně.

Loď a plán biologických prací, který jsi chtěl, připravíme do dvou dnů.

Takže máme moře času. Bezpečnostní systémy jsou pořád v pohotovosti?

Samozřejmě. Jejich základna na Xenu je pod ustavičným dohledem, jakýkoli přílet do soustavy okamžitě zjistíme. Navíc máme na oběžné dráze kolem Swizu dvě sondy se střelami.

Nevšimnou si jich?

Rozhodně ne. Musely by na to mít speciální detektory. A ty nemají.

Tor se zvedl z otáčivého křesla a protřel si oči. Obrátil se k A 1.

Měli bychom myslet na večeri. Nechci nechat našeho hosta čekat.

Právě se ozval A 2. Myrna by si přála, abys povečeřel u ní.

Jsem pro, ale až za půl hodiny, protože se musím dát do pořádku a trochu relaxovat. Psychická komunikace s Pso mě stále ještě značně vyčerpává.

Všiml jsem si. Koupelna je připravena.

Když svěží a odpočatý vstoupil do Myrnina pokoje, na prahu doslova ztuhl. Místnost, která byla předtím

tak chladná a ryze funkční, se naprosto změnila. Stěny, osvětlené neviditelnými zdroji, zdobily třpytivé tapety. Uprostřed stál stůl a na něm množství luxusního nádobí.

Nejvíce ho však překvapila sama Myrna. Měla na sobě dlouhé smaragdové šaty s vysokým rozparkem na boku. Hluboký výstřih odhaloval ramena, hrud a část zad. Plavé vlasy si spletl a ozdobila si je drahokamy.

Usmála se a řekla:

"Račte dál, Tore. Určitě jste netušil, jaké vaše základna skrývá umělecké poklady. A 3 byl skvělý a velice rychle provedl všechny tyto změny a ještě jsme spolu vybrali chutné menu. Posad'te se a ochutnejte tento nápoj."

Tor se nechal poslušně odvést ke svému křeslu a A 2 mu podal broušenou skleničku. Vychutnával lehký vonný alkoholický nápoj. Jídlo bylo potěšením nejen pro jazyk, ale i pro oči.

Myrna se Torovým překvapením očividně bavila.

"A 2 mi vyprávěl celý váš příběh. Přejít z doby kamenné k technické civilizaci vás muselo stát nesmírné úsilí a velice dobře chápu, že jste neměl čas zabývat se takovými podružnostmi jako gastronomií nebo uměním."

"Vy jste učiněné dobrodiní," řekl Tor uznale. "Nebýt vás, ještě dlouho bych o těch pokladech nevěděl."

Když dojedli, Myrna vstala a oči jí zářily. Všimla si, že Tor váhá, a vroucím hlasem řekla:

"Pojd'te se podívat, jak mi A 2 upravit ložnici."

Místnost byla tlumeně osvětlena a hrála v ní diskrétní hudba. Úzké lůžko nahradila velká postel. Když za ním zašustilo hedvábí, otočil se. Nejdřív spatřil na zemi zelené šaty a potom Myrnu, nahou a neuvěřitelně krásnou.

22

Tor hleděl na obrazovky na velitelském stanovišti, ale ve skutečnosti je nevnímal. Myslel na noc s Myrnou. Takovou slast v životě nepoznal.

Milenci usnuli před rozbřeskem. Když Tor odcházel, Myrna ještě spala. Do formy ho dostaly až dvě sklenice relaxačního nápoje, které mu naordinoval A 1.

Pso, zeptal se, jak jsme daleko s ověřováním lodi?

Vše probíhá podle plánu. Za dvacet čtyři hodiny bude vše v pořádku. Ale ještě jsi neotevřel svou mysl znalostem navigace. Budeš potřebovat několik sezení, což zabere pár týdnů.

To je moc dlouho, zašklebil se Tor. Nemohl by řídit A 1 ?

To v žádném případě! Nikdy na to nebyl naprogramován a všechny obvody má vytížené. Ale mohu na to připravit A 5.

Tak si pospěš! Ale i tak bych rád absolvoval jedno sezení.

Tušil jsem to. Stav se v laboratoři 215 v druhém patře.

Výtečně. Ale nejdřív se chci spojit se swizskou základnou.

Za necelých deset minut už slyšel Rynin hlas.

"Dospěl jsem k názoru," prohlásil suše, "že se musím setkat s vaší císařovnou."

"To v žádném případě nepřipadá v úvahu! Naše vznešená panovnice nebude nikdy jednat s nějakým zatraceným samcem!"

"Je to však jediná možnost, jak se vyhnout naprostému zničení vaší základny a všech elektráren na Swizu. Přistanu zítra v 11 hodin vašeho času na vašem astroportu. Jestliže císařovna odmítne, útok začne v 11.15. A ještě jedna maličkost. Kdyby vás to zajímalo, tak Myrnu propustím hned po přistání.

Očekávám odpověď do dvaceti čtyř hodin. Ani o vteřinu déle."

Tor přerušil spojení a řekl Pso:

Jsem připraven na první lekci pilotáže.

Ryně se vzteky tak třásla ruka, že jí chvíli trvalo, než zapnula interkom.

"Alo, kontaktuj štáb a pokus se dostat spojení s císařovnou."

Za čtvrt hodiny se na obrazovce ukázala císařovna nepřístupná tvář. Vyslechla si Rynino hlášení, ani nehnula brvou a přikázala:

"Okamžitě mu vyřídíte, že souhlasím. Chci vyjednávat sama a sama budu jednat, až bude vhodná příležitost. Vy jste už nadělaly příliš mnoho chyb. Bez svolení štábu neopouštějte základnu!"

Ryna zbledla a vrátila se do pracovny. Věděla, že ať už jednání dopadne jakkoli, stejně bude v nemilosti. Litovala, že tenkrát Myrnu nevzbudila. Teď by byla v průšvihů ona.

"Doufám, že ji ten zatracený samec aspoň pěkně potrápil," zavrčela.

Tor vešel do Myrnina apartmá. Mladá žena měla na sobě velice přiléhavé černé šaty, které zdůrazňovaly její štíhlou postavu a velká řadra.

"Vypadáš unaveně, Tore," poznamenala a podala mu sklenici s nějakým koktejlem.

"Absolvoval jsem úvodní kurz kosmických letů a jsem z toho dost utahaný," přiznal a hned zapadl do pohodlného křesla.

"Uvolni se a napij se."

Zatímco vychutnával koktejl, Myrna s úsměvem dodala: "Po večeři určitě zapomeneš na všechny starosti."

Při večeři, která byla ještě bohatší než předchozí den, Tor oznámil:

"Pozitíí mám na Swizu schůzku s vaší císařovnou. Dneska odpoledne souhlasila. Poletíš se mnou jako důkaz, že jsem rukojmí neubližoval."

Myrna mu lehce stiskla ruku.

"Byla bych radši, kdyby to takhle zůstalo už napořád. Bohužel to nejde." Zarazila se. "Ale to bychom teď už měli být na cestě! Jinak se tam nedostaneme včas."

"Nemusíš se bát. Moje loď tam bude za pár hodin. Máme ještě celý den čas."

23

Tor stál s Myrnou na velitelském můstku a A 5 seděl v pilotním křesle.

"Jsme na stacionární oběžné dráze nad Swizem," oznámil robot kovovým hlasem.

Let proběhl naprosto hladce a netrval ani dvě hodiny. Myrna po celou dobu nepromluvila jediné slovo.

Vybavení lodi a její technické možnosti na ni nesmírně zapůsobily.

Tor se podíval na hodinky.

"Je nejvyšší čas nastoupit do přistávacího modulu." Spolu s A 1 a A 2 přešli do přechodové komory, kde je čekal modul. Byl vřetenovitého tvaru a dlouhý patnáct metrů.

Myrna si opět oblékla onu bílou tuniku, ve které přišla na Torovu základnu. Tor jí podal ochranný opasek. Nechtěl, aby věděla, k čemu slouží, a proto požádal A 1, aby jej vyzdobil zlatem a drahokamy.

"To je ale krásný šperk!" vydechla Myrna.

"Přál bych si, abys ho na Swizu nosila."

Dohlédni na správné nastavení ochranného pole, nařídil robotovi A 2.

Když vstupovali do modulu, Myrna zaváhala.

"Nevím, co máš v úmyslu, Tore," řekla. "Měj se však na pozoru. Mé družky nenávidí muže natolik, že se klidně dopustí jakékoli podlosti. Žádné z nich nevěř ani slovo."

"Děkuji, Myrno. Takové varování tě muselo stát značné přemáhání. Nezapomenu ti to."

Modul byl odpálen do kosmu a potom už jeho dráhu vedl A 2. Za pár minut proletěl atmosférou a hladce přistál na astroportu.

"Uvítací výbor je na místě," usmál se Tor a ukázal na obrazovku, na níž bylo vidět asi dvacet lovků.

Vystoupil jako první. Měl jen obyčejnou kombinézu a nevzal si žádnou zbraň. Po něm vystoupila Myrna a oba roboti.

Rázným krokem zamířil ke skupině žen. Císařovna, vysoká štíhlá padesátnice, nehybně čekala. Měla dlouhou zlatou tuniku a v ebenových vlasech diadém. Z tváře pravidelných rysů vyzařovala autorita.

Tor se zastavil pár metrů před ní a čekal.

Myrna udělala ještě dva kroky a padla na kolena. "Veličenstvo, představuji vám Tora, potomka a dědice civilizace Kralů."

Císařovna předstírala, že ji neslyší, a hněvivě na Tora pohlédla. Tor nehnul ani brvou a upřeně jí hleděl do očí. Uplynula dlouhá minuta, nakonec císařovna odvrátila zrak.

Po jejím boku stála Riwa. S tváří zkřivenou zlostí vyštěkla:

"Na kolena, pse! Plaz se před svými paními!"

"Nejsem ničí sluha," odvětil suše Tor. "Přiletěl jsem jednat s císařovnou Swizu jako rovný s rovným."

Lehce se usmál a ironicky poznamenal: "Čas dětských hrátek už pominul. A navíc bych ti nerad znovu vyrazil tvé krásné zuby. Jsou ještě hezčí než ty, o které jsi přišla v aréně."

Když Riwe připomněl potupnou porážku, přestala se už ovládat. Sáhla po zbrani, ale v té chvíli zasáhla císařovna.

"To stačí, Riwo. Vrat se na své místo a nechci tě vidět, dokud neskončí jednání."

Lovkyně se uklonila a rychle odešla. Celá ta scéna Tora poněkud překvapila. Něco tady nehrálo.

Připadalo mu to celé jako komedie.

"Tuším, že naše jednání bude dlouhé. Budete souhlasit s tím, aby probíhalo v mém paláci?" otázala se císařovna. Tor přikývl.

"Nemohou jít tyto podivné objekty někam stranou?" zeptala se a ukázala na roboty.

"Moji sluhové mě vždy provázejí."

Císařovna dala znamení a dojela k nim vozidla na vzduchovém polštáři.

"Tohle je Raza," řekla a ukázala na sošnou brunetku, jejíž tunika jen velice nedokonale skrývala nepopíratelné půvaby.

"Bude vás provázet do paláce. Myrna si nastoupí ke mně. Mám nesmírnou radost, že ji vidím po tak dlouhé době."

"S tím nesouhlasím," ohradil se Tor. "Dokud jednání neskončí, je stále mým rukojmím. Všude ji bude provázet robot."

Kolona se rychle rozjela.

"Myrno, drahoušku, tak dlouho jsem tě neviděla. Polib mě," řekla císařovna v bohatě zdobeném vozidle.

Dívka se k ní naklonila a císařovna jí zašeptala: "Ta vejčitá věc nám rozumí?"

"Zcela určitě, Veličenstvo."

"Může komunikovat se samcem?"

"To nevím, ale je v kontaktu s druhým robotem. Předávají si informace neuvěřitelnou rychlostí."

Vládkyně předstírala vroucí polibek a objímání a pokračovala:

"Je na té základně hodně samců?"

Myrna se zamyslela. Z dlouhých hovorů s A 2 věděla o Torovi všechno. Už chtěla říct, že je sám, ale cosi ji přinutilo zalhat:

"To nevím, Veličenstvo. Viděla jsem jen Tora, ale vím, že základna je nesmírně mocná. Doporučovala bych vyjednávat, protože válečný konflikt by vedl ke katastrofě."

Rozmrzelá císařovna ji odstrčila a zbytek cesty mlčela. Hnědovlasá Raza se zatím v druhém vozidle pokoušela udržovat laškovnou konverzaci. Přivinula se k Torovi a zašeptala:

"Vy jste první opravdový samec, kterého jsem směla poznat. Doufám, že budeme mít příležitost setkat se při méně oficiálních příležitostech."

Tor byl jako kus ledu.

"Nikdy jste se nezúčastnila honu na Xenu?"

"Pouze jednou, ale nikdy jsem neměla možnost si na zvěř vystřelit."

"Škoda, že jste nebyla na Xenu v poslední době," poznamenal suše Tor. "Měla byste velice zajímavé zážitky." Dojeli do paláce a nucená konverzace skončila. Honosná několikapatrová budova stála uprostřed parku.

Trans zastavil před schodištěm a Raza zavedla Tora do prostorného sálu se čtvercovým stolem.

Císařovna usedla a naznačila mu, aby si sedl proti ní. Ostatní zůstaly uctivě stát.

"Na naší planetě je zvykem, že před zahájením jednání se na důkaz přátelství napijeme."

Dvě lovkyně postavily na stůl zlatý zdobený pohár, který naplnily zelenou tekutinou.

Císařovna jej pozvedla, upila z něj, aby Tor viděl, že se nemá čeho bát, a podala mu jej.

Pozor! varoval ho A 1. Zdálo se mi, že do něj hodila nějakou tabletku.

Tor pohár přijal, přičichl k obsahu a usmál se.

Na modul zaútočila obrněná vozidla, informoval ho robot.

Automatická obrana funguje?

To je bez problému. Útočnice byly dezintegrovány a loď vyslala střelu na určený cíl.

Telepatický hovor trval jen zlomek vteřiny. Tor zvedl pohár ke rtům, ale náhle jím mrštil o zem.

"Veličenstvo," řekl do nastalého ticha, "naše organismy jsou bezpochyby rozdílné. Můj zcela nesnáší cyankáli. Vůně hořkých mandlí je příliš silná i pro takového primitiva, jako jsem já."

V té chvíli vběhla do místnosti lovkyně a cosi císařovně pošeptala. Císařovna zbledla a bylo na ní vidět, že se má co ovládat.

Tor udeřil dlaní do stolu.

"Pokud vaše šprýmy skončily, můžeme začít seriózně jednat," prohlásil. "Nemá smysl, abyste vysílala jednotky na jistou smrt. Můj člun má automatickou obranu, a kdokoli se k němu přiblíží, bude dezintegrován. Nezničí ho ani vaše termonukleární střely. Střela, která vám dezintegrovala druhou elektrárnu, je snad dostatečnou odpovědí na váš směšný pokus o atentát."

Císařovně se na čele zaperlil pot.

"Děkujte nebesům za to, že se vám to nepodařilo," pokračoval Tor. "Protože kdybyste mě zabila, pár minut nato by zahynula celá vaše civilizace. Pro případ, že bych zmizel, naprogramoval jsem několik jaderných střel. Jedna by zničila hlavní město a ostatní by vybuchly v atmosféře, otrávily ji a na několik století by znemožnily jakýkoli organický život."

Císařovna chvíli ohromeně mlčela a pak s povzdechem pravila: "Zdá se, že jsme vám vydány na milost a nemilost. Co po nás požadujete?"

"Abyste zlikvidovaly základnu na Xenu. Na Xenu jsem už ostatně instaloval automatickou obranu, takže jakákoli loď, která vnikne do soustavy, bude dezintegrována."

Císařovna se opět zamyslela.

"Jistě víte, že bez xenských samců naše civilizace brzy vymře. Tím nás odsuzujete k zániku. Je to úplně stejné, jako kdybyste na nás zaútočil jadernými střelami."

Tor se ironicky usmál.

"Mohl bych namítnout, že byste se měli vrátit ke starým osvědčeným metodám. Ve všech humanoidních civilizacích rodí děti samičky. Ale znám vaše zvyky a vím, že radši vymřete, než abyste se vrátily k přirozené reprodukci. Nabízím vám tedy řešení. Myrna mi prozradila, že dokážete uměle oplodňovat a udržet embrya až do pěti měsíců."

"To je pravda," přiznala císařovna, "ale naše bioložky pět měsíců nepřekročí."

Tor vytáhl z kapsy svazek papírů.

"Tady je návod, jak dosáhnout harmonického vývoje plodu až do porodu. Je ve vaší řeči."

Císařovna se zamyslela.

"To by skutečně řešilo náš problém. A co za to požadujete?"

"Jak jsem už říkal. Zlikvidujte základnu a slibte mi, že nebudete nic podobného opakovat na jiné planetě."

"To je vážně všechno?" zeptala se překvapeně. "Vy tady nenastolíte samčí zákony?"

"Tohle je váš problém a nic mi do toho není. Pokud vaši muži souhlasí s otroctvím, je to jejich věc.

Budou-li chtít někdy rovnoprávnost, musí si ji vybojovat sami."

Císařovně se viditelně ulevila a usmála se.

"Lituji, že jsem si vás nevyslechla dřív. Nepřišly bychom o elektrárnu a o tolik lovkýň. Můžeme tedy uzavřít dohodu. Ale zbývá tu ještě jedna věc. Jaký bude osud rukojmí?"

Kývla na Myrnu, aby předstoupila.

"Myrna," odpověděl Tor, "vám potvrdí, že se s ní zacházelo s veškerými ohledy na její postavení a hodnost. Když jsme uzavřeli dohodu, je pouze na ní, jak se rozhodne."

Myrna se na něj smutně a prosebně zadívala.

"Ale bude-li si přát," pokračoval, "může se mnou odletět do neznáma. Velice rád ji uvítám na palubě své lodi."

Dvůr císařovny Swizu v této chvíli zažil snad největší skandál, co dějiny pamatovaly, protože Myrna, bez ohledu na všechny zvyky, se vrhla Torovi do náruče a dvojice se zamilovaně objala. Všechny ženy zděšeně vykřikly.

V císařovniných očích jako by se mihla lítost.

"Myslím, že tím je to vyřízeno," řekla. "Trans vás odveze k lodi a zítra začneme s evakuací ze Xenu."

Tor se rychle rozloučil a s Myrnou ruku v ruce zamířili ke dveřím.

V té chvíli to jedna lovkyně nevydržela.

"Takovou hanebnost nepřipustím. To ať radši zemře!"

Vytáhla laserovou pistoli a vystřelila po Myrně. Rudý paprsek ji zasáhl do čela a zajiskřil. Nic víc. Tor na poslední chvíli zarazil robota A 2, který chtěl vražedkyni dezintegrovat.

Myrna byla bledá jako stěna, protože si myslela, že nadešla její poslední chvíle. Podívala se na Tora.

"Zřejmě jsi zapomněla," usmál se na ni, "že jsi pod ochranou mou a A 2. Nemá smysl, abychom se tady déle zdržovali, už bych byl rád na lodi."

Mnohem později se Tor a Myrna dívali na obrazovku, na které se rychle zmenšoval Swiz.

"Nebude se ti stýskat?" zeptal se Tor.

"Má vlast bude tam, kde budeš ty. A co ty? Nechceš se vrátit mezi divochy?"

"Sama dobře víš, že to už nejde."

"Kam poletíme?"

Objal ji.

"Na základnu. Zasloužíme si pár neděl samoty, budeme se věnovat jen sobě. Pak budeme dál studovat techniku mých předků. A nakonec vyrazíme prozkoumat domovskou planetu Kralů a ostatní kolonie.

Třeba ještě najdeme nějakého Krala..."